

Porubské noviny

Číslo: 68

OKTÓBER 2011

Ročník: XVII.

V tomto čísle nájdete:

80 rokov športu v obci
Spravodajstvo
Zlatí konfirmandi
Poďakovanie za úrody Zeme
Adam Mišura objavil jaskyňu
Daruj krv – zachrániš život
Kanalizácia, rozhovor, foto
Cestopis: USA
Fotopasca V. Vyšňana
Jubilanti: 90, 102 rokov
Otvorili sa brány škôl
Školské zrkadielko
Memoriál Š. Kubovčika
Majstri Slovenska rally
Čitatelia napísali
Na Dumbieri, šport
Football Playcup 2011
Križovka, Poézia, Nekrológy

Foto: D. Migala

Babie leto

Lubomír Kováč

*Zbor cvrčkov už vyprevádza,
skusmo leto hravé.
A to svoje sľuby zrádza,
v suchej, riedkej tráve.*

*Blčí ešte slnka hrana,
tne cvrčkom do partu.
No jeseň už pripravená
je k ostrému štartu.*

*Pod oblakmi je už cítiť,
nebadane v tráve.
Pozdným kvetom sa chce chytiť,
ušlé leto hravé.*

Od prameňov k prítomnosti

Je tomu už neuveriteľných 80 rokov, čo pár nadšencov v našej obci v roku 1931 založilo športový klub. Začiatky športu siahajú až do roku 1921, kedy nadšenci futbalu sa zložili na lopatu a bosí ju naháňali po Smreckom močiarí. Prvým predsedom bol Matej Beťko. K futbalu sa postupne pridružilo lyžovanie, turistika, RTVŠ, volebal, stolný tenis a silový trojboj.

Keď sa zamyslíme nad činnosťou našej telovýchovy, tak za tých 80 rokov je späť takmer s každým občanom v našej obci. Či už to bolo pri budovaní zariadení (Chata Opalisko, výstavba vleku, údolná stanica, letný štadión, telocvičňa), ale aj pri organizovaní rôznych športových a spoločenských podujatí. V telovýchove pracovali vždy skromní a obetaví funkcionári a každá generácia prispela niečím pekným a hodnotným do spoločného vienu. Jedno však mali títo ľudia spoločné a to lásku k športu a snahu pomôcť podľa svojich možností a schopností. Telovýchova vždy úzko spolupracovala so všetkými inštitúciami v obci a z tejto spolupráce sa rodili plodné diela a výsledky. Netreba zabudnúť na mnoho dobrovoľných funkcionárov a sponzorov, bez ktorých by naše telovýchovné hnutie nemohlo fungovať.

Naša telovýchova vychovala celý rad športovcov a funkcionárov, ktorých výsledky presiahli rámec nášho chotára. Ved'

u nás vyrástli reprezentanti nielen obce, kraja, ale aj Slovenska, či Československa. Bližšie sa o týchto našich úspechoch a dianí v obci dočítate v publikácii, ktorú plánujeme k osemdesiatinám športu vydať.

Už počas celého roka poriada náš športový klub popri bežnej činnosti veľa sprievodných podujatí, ktorých vyvrcholením bude slávnostná akadémia s ocenením činovníkov, ktorú usporiadame 11. 11. 2011 v našom kultúrnom dome.

Záverom by som sa chcel poďakovať všetkým funkcionárom, organizáciám, sponzorom za príkladnú spoluprácu počas neľahkého 80-ročného obdobia nášho športu a verím, že priazeň vás všetkých k športu v našej obci si aj naďalej zachováte.

Ing. Pavel Beťko, predseda ŠK

Gramotnosť

Témou budúcich dní bude kvalita života. Takže základom je dať človeku dostatok nielen poznatkov, informácií, ale aj zručností, aby vedel kvalitne žiť, riešiť problémy, rekvifikovať sa, aby vedel, ako utvárať svoju a spoločenskú budúcnosť. Podstatou výchovy je teda to, aby bol človek zdravší, lepší a múdrejší. Na dosiahnutie kvalitného života je potrebné cvičiť nielen ducha, ale aj telo. Športu a pohybu patrí nezastupiteľné miesto. Treba rozvíjať všetky poznávacie funkcie, najmä hodnotiace, kritické myslenie a tvorivosť. A to zase dosť dobre nejde bez posilnenia výchovnej stránky osobnosti. Sú tri veci, ktoré treba urobiť:

- zabezpečiť zdravie človeka a neškodnosť jeho životného prostredia
- zabezpečiť vzdelanosť, múdrosť človeka
- kultivovať jeho osobnostné charakteristiky: česťnosť, morálku, pozitívny prístup k svojmu životu a životu druhých

profesor Miron Zelina

Obecné spravodajstvo

Cesta neprejazdná

• Ak osobné motorové vozidlá parkujú po oboch stranách cesty, Nová ulica sa stáva neprejazdnou. Platí to aj o Hlavnej ulici. Vodiči, oslovujeme vás prosbou. Vozidlá treba odstaviť tak, aby jeden jazdný pruh vždy zostal voľný pre nákladné autá, traktory, záchranárov a hasičov.

Obrázkom sme poukázali na nedovolené parkovanie áut po oboch stranách cesty a následne spôsobené problémy dopravy v obci.

Prekvapila nás však reakcia dvoch čitateľov W portálu Z. Poruby. V ich komentári sa objavili vulgárnosti a osobné osočovanie. Príspevkom veľa povedali o sebe, hoci zostali v anonymite.

Vec sa riešila oslovením vodičov. Očakávame, že si uvedomia ťažkosti spôsobené takýmto parkovaním. Až potom, keď nenastane zlepšenie, bude nasledovať napomenutie a až na konci sankcia, ako to navrhuje jeden pisateľ komentára.

Stačilo čarovné slovo

Je to tak, ako na fotografii. Autá stoja po porubských v „šáre“ ako vojaci a cesta nie je zarúbaná. Všetko ide, len treba dobrú vôľu. Stačilo dobré slovo, šoférom súcim na slovo. Ďakujeme!

Výzva

V snahe riešiť parkovanie motorových vozidiel v obci vyzýva Obecné zastupiteľstvo v Z. Porube všetkých občanov, aby podali osobné, neanonymné návrhy na riešenie tohto problému.

Námet bude obsahovať: meno a priezvisko, názov ulice, kde býva a navrhovaný spôsob parkovania na tejto ulici. Návrh treba podať písomnou formou (osobne, poštou, E-mailom) na adresu Obecného úradu v Z. Porube do 30. novembra 2011.

–redakcia–

Z rokovanie obecného zastupiteľstva 26. 9. 2011

Hlavnou náplňou rokovania obecného zastupiteľstva boli správy o pripravenosti školských zariadení na šk. rok 2011/2012. Správy podali vedúca školskej jedálne Mária Jačalová, ktorá uviedla, že zabezpečujú stravu tak pre školu, materskú škôlku, ako aj pre dôchodcov našej obce. Riaditeľka materskej školy Katarína Jambrichová informovala o výberovom konaní na učiteľky materskej školy a o pripravenosti škôlky a počte detí, ktoré v plnom počte naplňujú stav materskej školy. Riaditeľka školy Mgr. Mária Boltžiarová predniesla správu o pripravenosti ZŠ. Informovala hlavne o vybavenosti školy počítačovou technikou, o pohybovej gramotnosti detí, ktorá je čím ďalej horšia a taktiež o stave a počte detí v našej škole, ktorá je životaschopná po každej stránke. Potom predseda športového klubu Ing. Beťko informoval o prebiehajúcich oslavách 80. výročia založenia šport. klubu v našej obci, ktorého doplnil Peter Lešťan. Vyvrcholením osláv bude slávnostná akadémia, ktorá sa uskutoční 11. 11. 2011 v našom KD.

Starosta obce podal informáciu zo zasadnutia predsedníctva ZMOS-u o návrhu štátneho rozpočtu na rok 2012 a návrhu zákona o miestnych daniach. Tiež oboznámil poslancov so situáciou ohľadne Opaliska s. r. o., vzhľadom na to, že obec má svoje majetky v danej lokalite. Ing. Ján Jambrich podal informáciu zo zasadnutia komisie výstavby, o riešení problému úniku močovky z hospodárskeho dvora a ďalším problémom týkajúcich sa výstavby rôznych drobných zariadení v obci.

Ďalej sa poslanci zaoberali parkovaním vozidiel na miestnych komunikáciách, Ing. Beťko osloví zástupcov dopr. inšpektorátu, ktorí navrhnu riešenie. Taktiež boli poslanci oboznámení o výstavbe kanalizácie v obci. Taktiež sa zaoberali cestovným ruchom, ktorý je v našej obci nedostatočný a rozhodli sa prizvať zástupcu združenia CR Klaster, ktoré združuje viacero zariadení a obcí o vysvetlenie a výhodách daného združenia. Poslanci ešte doporučili komisiám prehodnotiť VZN v našej obci, ktoré sú uvedené na našej webovej stránke. Na záver Dr. Migala informoval o zasadnutí kultúrnej komisie, a tiež o stretnutí s radou starších.

Ing. Pavel Beťko,
zástupca starostu

Miestne komunikácie sú opravené

Vedenie obce venuje údržbe miestnych komunikácií pozornosť ako v zime, tak aj v lete. Poškodené miesta a výtlky na cestách boli v mesiaci júl 2011 označené a opravené. Rekonštrukciou sa povrch vozoviek uviedol do bezpečnej situácie.

Mŕtvym na pamiatku, živým pre výstrahu

Pri príležitosti 67. výročia SNP položili predstavitelia obce, miestnej organizácie SZPB a viacerí občania kytice kvetov k pamätníkom padlých v Závažnej Porube. Spomienky na vojnové obete stále rezonujú v pamäti času. Mŕtvi nechcú slzy, ale mier prosia svojou nemotou. Tak je napísané na pomníku padlých.

text i foto: -dm-

Ako ste hlasovali

Vyhodnotili sme anketu na našej webovej stránke: „Ste spokojný s novou webovou stránkou obce?“.

K 1. septembra 2011 sa tejto ankety zúčastnilo 202 respondentov.

Za **Ano** sa vyslovilo: **152 - 75,2 %**

Za **Nie** sa vyslovilo: **29 - 14,4 %**

Za **Môže byť** sa vyslovilo: **21 - 10,4 %**

Hlasovanie prebiehalo od 1. mája - 1. septembra 2011. Ďakujeme za vaše hlasovanie. Dnešným dňom bude **anketa aktualizovaná mesačne**.

Webmaster

Baraninky sa mu zažiadalo

• „Páchatel“ sa vrátil na miesto činu. Foto: V. Vyšňan

O tom, že lesná zver vyhľadáva potravu v blízkosti ľudských obydlií, niet pochyb. V nedeľu (14. augusta 2011) sa mladý medveď podhrabal popod plot ohrady P. Haviara a ako korisť si odniesol jednu ovečku. Hostinu si spravil v blízkej hore Pod Hrádkom. „Páchatela“ usvedčili stopy a fotopasca Vinca Vyšňana. Darmo je. Hlad je silnejší ako strach.

Boli sme v Olomouci

Kvety vrcholiaceho leta, ruže, gladioly, trvalky, okrasná zeleň, kaktusy, ovocie, zelenina a hlavne množstvo bylín. O tom všetkom je letná výstava Flóra Olomouc 2011, ktorú dňa 19. augusta 2011 navštívili členovia domácej Jednoty dôchodcov.

Hlavná expozícia „Rajský dvor“ alebo bylinkové a voňavé záhrady v pavilóne A sa tešila najväčšiemu záujmu návštevníkov. Účastníci zájazdu si prehliadli aj historické centrum mesta a na pamiatku sa spoločne nechali vyfotografovať pred olomouckým orlojom. Viac na s. 19.

Návštevníci domu Milana Rúfusa budú mať k dispozícii publikáciu

Po troch rokoch od otvorenia múzea vydali v Závažnej Porube publikáciu, vďaka ktorej si môžu návštevníci odniesť domov kúsok rúfusovského pokoja.

Dom, v ktorom býval básnik Milan Rúfus, sa v roku 2008 zmenil na živú spomienku nielen večného odkazu jeho pera, ale aj súkromného života.

Publikáciu zostavila Soňa Barániová, ktorá je zároveň aj správkynou Domu Milana Rúfusa. Vydajú ju v náklade tisíc kusov a záujemcovia si ju môžu za symbolické tri eurá kúpiť pri návšteve múzea.

Vydanie knihy Dom Milana Rúfusa podporilo dotáciou 2500 eur ministerstvo kultúry.

Spomienka bude trvalá

Podobné publikácie sú v múzeách v súčasnosti už samozrejmosťou. Expozícia venovaná Milanovi Rúfusovi si takýto priestor tiež určite zaslúži.

Čoskoro si návštevníci rodného domu veľikána slovenskej modernej poézie neodnesú iba zážitky a sprostredkované fakty, ale aj publikáciu.

„Niekoľko mesiacov som bola chorá a za ten čas som zozbierala všetky materiály. Každý dobrý lektor v kvalitnom múzeu robí všetko, aby si ľudia z neho odniesli niečo trvalé,“ vysvetlila Soňa Barániová.

Dozvedia sa o ňom aj cudzinci

Kniha rozpráva o živote a diele Milana Rúfusa, vrátane všetkých ocenení, ktoré dostal. „Približuje aj jeho zaujímavé myšlienky z knihy Rozhovory so sebou a s tebou, čo sú vlastne rozhovory, ktoré poskytol počas života novinárom,“ spresnila Barániová.

Okrem toho návštevníkom pripomína dôležité piliere jeho života, ktorými boli rodná Závažná Poruba, matka s otcom, dcéra Zuzanka, ľudia, ktorých si obľúbil, ale, napríklad, aj dvorný maliar Igor Rumanský.

Publikácia sa dočkala aj rôznych jazykových mutácií. V múzeu približia majstra Rúfusa aj návštevníkom z cudziny, pretože knihu vydajú v anglickom, nemeckom a poľskom jazyku.

prebraté- MY Liptovské noviny

Bude nám chýbať

Na rozlúčke s Pavlom Demitrom v Trenčíne sa zúčastnil aj starosta P. Baráni. Kapitánovi slovenskej reprezentácie zapálil sviečku a v zastúpení Závažnej Poruby položil ku katafalku kyticku kvetov. Takto priamo na zimnom štadióne i pri televíznych obrazovkách vyprevadila aj Závažná Poruba legendu do hokejového neba. Vo veku 36 rokov hokejista zahynul 7. septembra 2011 pri havárii lietadla v blízkosti mesta Jaroslavl.

Môj príbeh rozprávam. A je to, ľudia, o vás.

Občianske združenie Naveky závažná pripravilo v Dome Milana Rúfusa 24. júna 2011 stretnutie s jeho veršami. Spoluúčastníci poézie rodáka zaspomínali na osobné stretnutia s básnikom a neskôr spamäti zarecitovali jeho slová.

Sprístupnená povala rodičovského domu takto sprítomnila, práve v magický večer na Jána t.r., nesmiernu hodnotu filozofie básnika. Stretnutia sa zúčastnil spolužiak zo základnej školy Vladimír Ilanovský. V scenári účinkoval aj porubský ľudový umelec, spevák a inštrumentalista Ivan Broska. Večer veršov modernovala Mgr. D. Fiačanová (vedľa I. Brosku).

Vystavovala čipku

Odborná lektorka Krajkárskej akadémie z Valtíc (ČR) Olga Mikulášová vystavovala v nedeľu 24. júla 2011, v priestoroch domácej Jednoty dôchodcov časť svojho ľudovomeleckého diela. Návštevníkov výstavy zasvätila do tajov paličkovanej čipky a záujemcom ponúkla kurzy paličkovania. Možno si kladiete otázku. Aký má vzťah k Závažnej Porube? Odpoveď je jednoduchá. Manžel pochádza zo Závažnej Poruby. Je viac ako radostiplné, že tejto zručnosti priuča aj svojho syna.

text i foto: -dm-

Od predstavy k realite

Záhradku na Kostolnej ulici 173 prehliadnuť nemožno. Je pravdou, že návrh, realizácia i starostlivosť o okrasnú záhradku je dielom domácej paney. Veríme, že v tejto chvíli ste sa aj vy rozhodli pre krásne okolie svojho rodinného domu. Dáte nám za pravdu? Záhradná architektúra dokáže očariť nielen oči, ba potešiť aj dušu.

Hra o Popoluške deti zaujala

Na motívy známej filmovej verzie rozprávky Tri oriešky pre Popolušku uviedli mladí herci divadla CLIPPERTON z Banskej Bystrice v stredu 14. septembra 2011 pre žiakov materskej a základnej školy divadelné predstavenie. Účinkujúci zapojili do hry aj vnímavé publikum. Deti zas poradili Popoluške pin - kód na otvorenie čarovného orieška. Smutnému princovi pomáhali hľadať Popolušku podľa stratenej črievičky. Topánočku si vyskúšala pre istotu aj pani učiteľka. Predstavenie oslovilo vďačných návštevníkov do takej miery, že po záverečnom potlesku malí diváci volali: „Ešte, ešte, ešte...“ Aj tu sa potvrdila známa pravda: rozprávka vychováva a učí žiť. Začína sa to od maličkých.

• Vďačné obecenstvo

Pohľad rozjasní myseľ a dodá sil

Každý si tvorí prostredia, v ktorom žije. Dom s okrasnou záhradou a množstvom kvetov je nielen snom, ale aj skutočnosťou.

Čo k tomu treba? Starostlivého hospodára a šikovnú gazdinú. Upravené okolie domu určite poskytuje nielen relax, ale dodáva aj nové sily. So súhlasom majiteľa fotografie ponúkame ako inšpiráciu pre budúci rok.

Prechody zvýšili bezpečnosť chodcov

Na podnet vedenia obce označila Správa ciest päť exponovaných miest na Hlavnej ulici ako prechody pre chodcov. Týmto opatrením sa zvýšila bezpečnosť chodcov prechádzajúcich cez frekventovanú cestu. O tom, akú povinnosť ukladá cestná vyhláška vodičom na týchto miestach, písať netreba. To vie predsa každý, kto sedí za volantom.

Už rastú

Závažná Poruba patrí medzi hubárske veľmoci. V blízkej hore sa zbierajú plávky, kuriatka, bedle... No za hubársku trofej sa považuje len „biely.“

Získať takúto trofej znamená splniť tri podmienky:

1. do hory ísť vtedy, keď rastú
2. namieriť tam, kde rastú
3. a hľadať

Prší, prší, len sa leje...

Vytrvalé dažde zodvihli v júli t.r. aj hladinu Žuberovky. Pokojne tečúci Brodok sa premenil na bystrinu. Voda zatopila viaceré pivnice a zaliala aj futbalové ihrisko. Väčšie škody na majetku však neboli zaznamenané.

Svetlonos je z tekvice

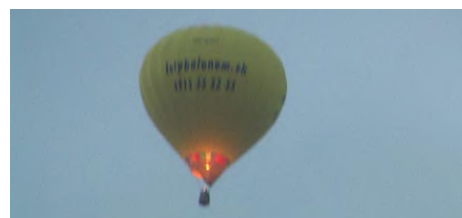
Takúto kolekciu obrovských tekvic vypsala rodina Majdikovcov. Deti sa už teraz tešia na svetlonosy, čo z nich vyhotovia za pomoci otca a starého otca. A dobre vedia aj to, že tekvica ako prívarok je veľmi zdravá. Nakoniec o tom hovorí aj verš. *Svetlonos je z tekvice, kto vie nech ho spraví, a kto si dá tekvice, bude dlho zdravý.*

text i foto: -dm-

Lety balónom

Odvážni vzduchoplavci využili posledný deň babieho leta. Za priaznivého vetra a dobrej viditeľnosti 5. októbra 2011 o 18. hodine preleteli ponad Závažnú Porubu. Prelet zaznamenala kamera Ing. J. Jambricha.

text i foto: Ing. J. Jambrich

Výstupom pozývajú na Ďumbier

Najvyšší vrchol Nízkych Tatier Ďumbier (2043m) je odjakživa obľúbeným cieľom turistických vychádzok pre mnohých Porubänov. I napriek neistému počasiu skupinka porubských turistov vystúpila v nedeľu 26. júna 2011 na tento končiar. Ponúknutú fotografiu prijmite ako inšpiráciu jesenného rodinného výletu. Vtedy bývajú výhľady najkrajšie.

Hasičský júliáles

Univerzálné ihrisko v Areáli Mateja Staroňa poslúžilo v sobotu 16. júla 2011 na tanečnú zábavu, ktorú poriadali domáci hasiči. Potvrdilo sa, že na takomto ihrisku možno hrať nielen futbal, tenis, hokej, ale aj tancovať.

Zábava sa rozbehla už v popoludňajších hodinách hrami detí. Vyvrcholením večera sa stalo podpálenie obrovskej vaty. V priazni počasia hasičská veselica trvala až do rána bieleho.

Výstavba kanalizácie Beňadiková, L. Mikuláš, Z. Poruba Ing. Ján Capuliak - výkon stavebného dozoru stavby

Pán inžinier, práce na obecnom kanalizačnom zberači sú v plnom prúde. Preto niekoľko otázok, ktoré zaujímajú našich občanov.

Kolko bežných metrov kanalizácie sa vybuduje v tomto roku?

V tomto roku sa vybuduje v obci Z. Poruba 2754,00 m kanalizácie. Zároveň bude zrealizovaných 145 domových prípojok. Zhotoviteľ zrealizuje domové prípojky po hranicu pozemku, ktoré budú ukončené domovou revíznou šachtou plastová DN 400 mm.

Predpoklad ukončenia týchto prác?

Ukončenie stavby podľa uzatvorenej zmluvy medzi Objednávateľom stavby LVS, a. s. L. Mikuláš a zhotoviteľom stavby Vodohospodárske stavby a.s. ekologický podnik Bratislava je november 2012. Kolaudácia stavby sa uskutoční v roku 2012. Dňa 17. 8. 2011 požiadal starosta obce Z. Poruba objednávateľa stavby LVS, a.s. o uskutočnenie predčasného užívania niektorých vetiev kanalizácie – pred kolaudáciou stavby. Následne LVS, a. s. L. Mikuláš požiada OU ŽP L. Mikuláš o povolenie na predčasné užívanie stavby pred dokončením. Po vydaní kladného Rozhodnutia OU ŽP L. Mikuláš LVS, a. s. L. Mikuláš na základe písomnej požiadavky producenta odpadových vôd – vlastníka nehnuteľnosti vydá povolenie na pripojenie odpadových vôd do zrealizovanej kanalizácie a napojenia sa do domovej revíznej šachty.

Kedy budú rozkopané ulice vyasfaltované?

Dočasné úpravy komunikácií sú plánované v mesiaci október – november 2011. Konečné úpravy miestnych komunikácií – asfaltovanie v celej šírke vozovky sa uskutočnia v jarňých mesiacoch v roku 2012.

Akú sumu predstavuje finančné pokrytie tejto akcie?

Celkový rozpočet diela: Kanalizácia: 1 447 380,67 € bez DPH. Domové prípojky: 241 480,91 € bez DPH.

Za rozhovor poďakoval: D. Migala

• Výstavba kanalizácie sa začala na Novej ulici

• Zemné práce sú v plnom prúde

• Výstavba sa presunula na Lesnú ulicu

• Prechádza aj Úvetrím

• V júli sa v zemných prácach pokračovalo na Záhradnej ulici aj napriek nepriazni počasia. Denne sa striedali búrky, smršte a prehánky. Slnečný deň sa stal vzácnosťou.
foto: -dm-

Stožiare ovládli elektromontéri

Viacerí občania Závažnej Poruby upozorovali a zaujalo ich dianie okolo vedení veľmi vysokého napätia, ktoré križujú diaľnicu v časti Luhy a blízkom okolí našej obce. Ide o plánované práce zo strany vlastníka a prevádzkovateľa týchto vedení, Slovenskú energetickú prenosovú sústavu, a.s. Bratislava, a to o výmenu vodičov, resp. lán, vodiacich elektrickú energiu a preizoláciu stožiarov, t.z. výmenu izolátorových reťazcov.

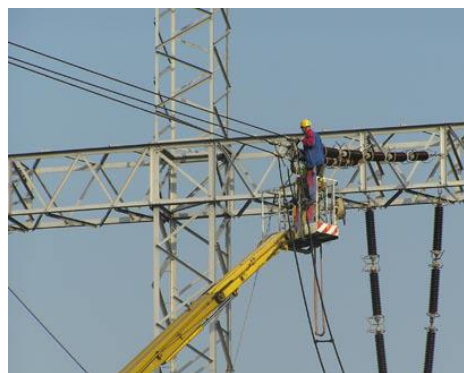

• Pohľad na Kriváň prekryla technika.

Tieto vedenia sú súčasťou stredoeurópskej energetickej prenosovej sústavy, napäťovej hladiny 400 kV, prepojenej medzi susednými štátmi Česko, Poľsko, Nemecko, Rakúsko, Maďarsko, ale aj do bývalého východného bloku, na Ukrajinu. Táto sústava je základom energetického systému, do ktorého pracujú (dodávajú el. energiu) výrobné – elektrárne a z neho sa súčasne elektrina odoberá, resp. prenáša, podľa potrieb a požiadaviek odberateľov.

Práce sú realizované špecializovanými montážnymi firmami, SAG Elektrovod, a.s., Bratislava a Elcon, a.s., Bratislava. Uznanie určite patrí ich pracovníkom, elektromontérom, ktorí v týchto extrémnych poveternostných, terénnych a výškových (niektoré stožiare siahajú až do 30 m výšky) podmienkach pracujú a svojou zásluhou prispievajú k zvýšeniu stability dôležitej energetickej sústavy a zlepšeniu podmienok zásobovania elektrickou energiou.

Text i foto: Ing. Ján Jambrich, poslanec OcZ

• Pracuje sa vo výške 30 metrov. Foto -jj-

Hora, hora, kto v tebe býva?

Jún je už tradične mesiacom poľovníctva a ochrany prírody. Jeho úlohou je vytvárať kladný vzťah k prírode. Je nad slnko jasné, že prírodu treba ochraňovať, cítiť k nej lásku a úctu, aby aj budúce generácie mohli užívať bohatstvá slovenskej fauny i flóry.

Jedným z poľovníkov, čo zavesili pušku na klinec a vymenili ju za fotopascu je aj Vincent Vyšňan.

„Budem mať radosť, keď sa s vami podelím o nezabudnuteľné stretnutia s obyvateľmi porubskej hory. Všetko znamená moja fotopasca,“ povedal a ponúkol priložené fotografie.

foto: Vincent Vyšňan

Majiteľ fotografického zariadenia oslovuje návštevníkov lesa prosbou: Nedotýkajte sa, prosím, nainštalovaného prístroja. Ak by si niekto chcel odniesť túto fotopascu ako trofej, nebude mu k ničomu. Kamera je totiž zakódovaná a permanentne ju sníma druhá kamera umiestnená na utajenom mieste.

Občania prevzali potravinovú pomoc

Pôdohospodárska platobná agentúra (sekcia organizácie trhu) Bratislava prostredníctvom Spišskej katolíckej charity poskytla dňa 6. októbra 2011 potravinovú pomoc aj občanom Závažnej Poruby v množstve: 1760 kg hladkej múky a 1760 kg cestovín. Potraviny prevzalo 88 občanov. Sú to poberatelia dôchodkov, výška ktorého nepresahuje 305 €, alebo sú to občania nachádzajúci sa v hmotnej núdzi.

text i foto: -dm-

Moje ospravedlnenie

V týchto dňoch ma oslovilo niekoľko členov Občianskeho združenia Luhy s tým, že výbor, resp. predseda, ponúka na predaj podiely na parcele č. 1276/501 za cenu 5 € za 1 m², čo je o polovicu menej, ako sme sľubovali na zakladajúcej schôdzi.

Treba dodať, že sľubovaná cena bola potvrdená autorizovaným odhadcom a zástupkyňou štátneho pôdneho fondu na súde s firmou Craemer.

Vážení spolumajitelia, ak som vás svojim vystúpením na uvedenej schôdzi uviedol do omylu, prosím o prepáčenie.

Na svoju obhajobu uvádzam, že aj dnes som presvedčený o realnosti sľubovanej ceny (cca 10 € za 1 m²) vid' pozemky KIA Teplica nad Váhom, alebo výkupná cena pod diaľnicu.

P.S. Odporúčam súčasnemu výboru, aby sa pri predaji nehnuteľností orientoval na verejné súťaže a nie na vopred určeného kupujúceho. Len takto môže byť vygenerovaná reálna cena nehnuteľnosti. Prikladám výstrižok z novín, z ktorého je vidieť, ako postupujú v susednej Demänovej.

Ing. Ľudovít Jurečka,
bývalý člen výboru

Ponukové konanie

■ Pozemky Demänovská dolina, pri záchytnom parkovisku o výmere 66 893 m². Parcely „E“ č. 465, 467, 246/49, 246/50, 246/82, 246/149, 248/17, 248/18, 248/117, 250/23, 250/223, 250/323, 256/2, Liptovský Mikuláš, k. ú. Demänová. Hodnota - znalecký posudok 161 000 Eur. Info: 0915 834 670. Ponuky zasielajte: P.O.Box 213, 031 01 Lipt. Mikuláš do 10. 12. 2009. Na obálku uveďte PONUKOVÉ KONANIE.

BR92167

Poznámka redakcie:

Text a prílohu uverejňujeme na základe osobnej žiadosti autora príspevku.

Veriť znamená vedieť, že Boh sa o nás stará.

Matúš 6, 11 a Ján 6, 33 a 35

Svätiť sviatok Poďakovania za úrody zeme znamená pre kresťanov vydávať svedectvo o tom, že aj za tohtoročnou úrodou stojí Pán Boh. To On požehnal úsilie a prácu tých, ktorí pracovali. Úroda a plody zeme nám z roka na rok pripomínajú, že aj v tejto oblasti sa o nás stará Boh. V tejto viere nás chcú uistiť spomínané biblické texty, ktoré sú o chlebe. Hovorí sa, že najkrajšie je teplo domova a najvoňavejšia je kôrka chlebová. Je úžasné, ak tieto staré životom osvedčené pravdy súzvučia.

Asi nikto z nás si nevie predstaviť deň bez chleba, tak ho máme radi. Možno my starší si pamätáme nábožnú pieseň či báseň, v ktorej sa hovorí: „...keď ruky otcovské chlieb na stôl kladú, deti sa nemusia obávať hladu...“ Keď som sa ako malý modlieval „chlieb náš vezdejší dej nám dnes“, vtedy som ešte nechápal, že v tejto prosbe sú obsahnute všetky veci potrebné ku každodennému životu.

Evanjelista Ján hovorí o chlebe života, ktorý zostupuje z neba a dáva svetu život. Tým chlebom je pre nás Pán Ježiš, ktorý riekol zástupom: „Ja som chlieb života; kto prichádza ku mne, nikdy nebude lačniť, a kto verí vo mňa, nikdy nebude žízniť.“ Ján (6,35) Často sa pýtam sám seba a kladiem túto otázku aj vám, čitateľom Porubských novín: „Kto nám na tejto zemi môže dať z tohto chleba?“ Trúfam si povedať, že ani teológ, ani arcibiskup, ani kňaz. Ten chlieb z neba – samého seba ponúka nám Syn Boží. Ponúka ho každému človeku, ktorého duša je hladná a smädná po tomto pokrme.

Z každodenného života je isté, že naše telo si vyžaduje starostlivosť, a teda príde na rad aj hlad a smäd. Stretávame sa aj s ľuďmi, pre ktorých ešte nie je také samozrejmé, že i ľudská duša býva smädná a hladná a že si aj náš duchovný život vyžaduje starostlivosť. Preto je v Svätom písme reč o obidvoch druhoch chleba. O tom z neba, pre mňa i pre teba. Aj o tom chlebe každodennom, o ktorý sa musíte pričiniť aj sami. Máme veľké privilegium od Boha, že nás ani pri tomto úsilí o každodenný chlieb nenecháva odkázaných samých na seba. Pri obidvoch chleboch je istá Jeho starostlivosť o nás. Z toho nám vyplýva, že Pán Boh nie je len Bohom duchovnej sféry nášho života, ale dáva aj nám chlieb na každý deň.

Je správne, keď sa v rodinách staráme o to, aby sme mali na stole každodenný chlieb pre všetkých. V Biblii nájdeme mnoho príkladov o tom, že sa Boh stará o svojich. Mohli by sme vymenovať príbehy Božej starostlivosti o svoj ľud, ale aj o jednotlivcov, ktorí Mu dôverovali. Otázka do radov čitateľov: „Veríš, že aj dnes sa o teba a tvojich blízkych stará Boh?“ Dôverujeme Mu i v tomto ohľade. Tí, ktorí sa modlíme každý deň v Otčenáši „chlieb náš každodenný dej nám dnes...“, predsa len dôverujeme týmto slovám. Pretože dô-

verovať Pánu Bohu znamená vedieť o tom, že máme nebeského Otca, ktorý otvára svoju štedrú ruku a syti všetko stворenstvo zo svojej milosti.

Za požehnanie pri zemských úrodách budme Bohu vďační, no tiež nech je od nás vzdialené, že by sme si nevážili a necenili prácu tých, ktorí s námahou pracovali pri pestovaní aj pri zbatve pre chlieb každodenný. Za takých ľudí s vďakou a uznaním ďakujeme Bohu.

Avšak dovoľte mi Vašu pozornosť obrátiť na ten druhý Chlieb, ktorý zostúpil z neba a je daný ako dar života pre celý svet. Spievame o ňom aj v našej známej piesni: „...za náš poklad najvyšší, Tvoju lásku stelesnenú, daný v Kristu Ježiši k životu a k vykúpeniu, chvála, chvála, chvála Ti, Darca v daroch bohatý.“

Po tomto chlebe života túži ľudská hladná a smädná duša v každom veku a čase. Modlíme sa aj dnes, aby si čím viac ľudí uvedomilo túto skutočnosť. Kiežby bolo vo svete viac hladu po nebeskom dare chleba, po Slove, ktoré sa stalo telom. Tak sa postaral dobrý Boh o všetkých nás. Máme v ňom všetko tak, ako sa na Jeho deti patrí. No neodporúča nám byť ustarostenými. Lebo kto je nad mieru ustarostený, ten nepočíta s Božou pomocou. A kto neráta s Božou pomocou, ten je odkázaný sám na seba a môže rýchlo klesnúť pod bremenom a nedôjde do cieľa.

Keďže si človek nedal sám ani telo, ani dušu, je dobré spoliehať sa na Darca života, ktorý nám vložil do srdca aj prosbu o každodenný chlieb. Urobme pre to všetko, lebo je na nás, aby sa túžba po Chlebe z neba neskončila, ale vo vďake a pokore a spoliehaní sa na Božie požehnanie za obidva chleby mala pokračovanie cez generácie kresťanov až do príchodu Pána Ježiša Krista.

A tak pri Poďakovaní za úrody zeme vyjadríme nielen poďakovanie Bohu za to, že vie o našich potrebách, ale sa aj vo viere povzbudíme k vyznaniu, že veriť znamená vedieť o tom, že Boh sa o nás stará.

Mgr. Vladimír Pavlík, evanj. farár

Náš chrám

12. nedeľu po Svätej Trojici sme si na slávnostných SB pripomenuli 78. výročie posvätenia chrámu v Závažnej Porube. V kázni p. farár pripomenul, že okrem budovania pozemských chrámov je dôležité u kresťanov rozvíjať aj duchovné vzťahy navzájom.

Bohoslužobný život zboru

V uplynulom období sme krstili: Alexandru a Petra Agnetových, Jána Kováča a Soňu Škuleczovú, ktorých sme zároveň prijímali do cirkevného zboru ak nových členov a Elizabeth Nelu Longauer z Toronto

„Kto uverí a pokrstí sa, bude spasený.“

V nádeji vzkriesenia nás opustili: Mária Konvítová, rod. Kulhavá, 88-ročná Zuzana Medľová, rod. Jurčová, 79-ročná „Ja som vzkriesenie a život“, hovorí Pán Ježiš.

Urobili sme rekonštrukciu modlitebne a tak biblické hodiny, spevokol ako aj práca s deťmi môže znovu pokračovať. Novú plávajúcu podlahu položil brat Dušan Macko a taktiež sponzorsky daroval 2 knihovničky.

• Konfirmanti – zľava: Matúš TOMAŠÁK, Denisa TOMAŠÁKOVÁ, Veronika BEŤKOVÁ, p. farár Vladimír PAVLÍK, Peter ILAVSKÝ, Jakub HRDKO, Richard SZABO

Medzi radostné udalosti v zbore vždy patrí **konfirmácia**, ktorú sme mali tohto roku 10. júla. Konfirmovaných bolo 6 detí. Tak ako v posledné roky, aj tohto roku sme pozdravili „zlatých konfirmantov“, ktorých bolo 17. Osobitosťou tohtoročnej konfirmácie bolo, že si jubilujúci konfirmanti pozvali br. farára Jána Jágerského, ktorý ich pred 50-timi rokmi konfirmoval.

• Zlatí konfirmanti – zľava: Milan HURAJT, Vladimír JUREČKA, Anna AGNETOVÁ, rod. PAVLOVICOVÁ, Anna MIKULÁŠOVÁ, rod. KRÍŽKOVÁ, Ľudmila HOLÉCIOVÁ, rod. KULHAVÁ, Ľudmila KORČEKOVÁ, rod. ŠTEVČEKOVÁ, p. farár Vladimír PAVLÍK, p. farár Ján JÁGERSKÝ, Želmíra, STARONOVÁ, rod. Jurečková, Viera BUKOVINSKÁ, rod. MIKULÁŠOVÁ, Vladimír MEDLA, Anna MATEJBUSOVÁ, rod. ŠULEKOVÁ, Stanislav VALENT, Soňa ORVOŠOVÁ, rod. BEŤKOVÁ, Svätoslav BRÓSKA

foto: -dm-

Konfirmácia je prijatie za dospelého člena cirkvi

Slávnostné potvrdenie krstného sľubu a prijatie za dospelého člena cirkvi sa v Závažnej Porube uskutočnilo v nedeľu 10. júla 2011.

V tento deň šesť konfirmandov sľúbilo vernosť Pánovi Ježišovi Kristovi a svojej evanjelickej a.v. cirkvi.

O konfirmácii prijali z rúk zborového farára Vladimíra Pavlíka ako doklad Rozpomienku na konfirmáciu s citátom z Písma svätého. Po zložení konfirmačného sľubu prijali po prvý raz sviatosť Večere Pánovej. K chrámovému spoločenstvu a zlatým konfirmandom sa prihovoral aj pán farár Ján Jágerský, ktorý jubilantov konfirmoval v roku 1961.

Hovorili o básnikovi

Mgr. Ján Bakalár (vľavo), senior Šarišsko – zemplínskeho seniorátu ECAV na Slovensku s manželkou sprevádzali pána farára Mgr. J. Jágerského v čase návštevy Z. Poruby. Po Službách Božích zasvätených konfirmácii (10. júla 2011) sa zastavili v Dome Milana Rúfusa. Modlitbou vyjadrili Pánu Bohu slová vďaky, že svetu požehnal básnika. Vzácnym hosťom sa venovala Milota Vadovická a členovia predsedníctva domáceho cirkevného zboru S. Broska a D. Kulhavá.

text i foto: -dm-

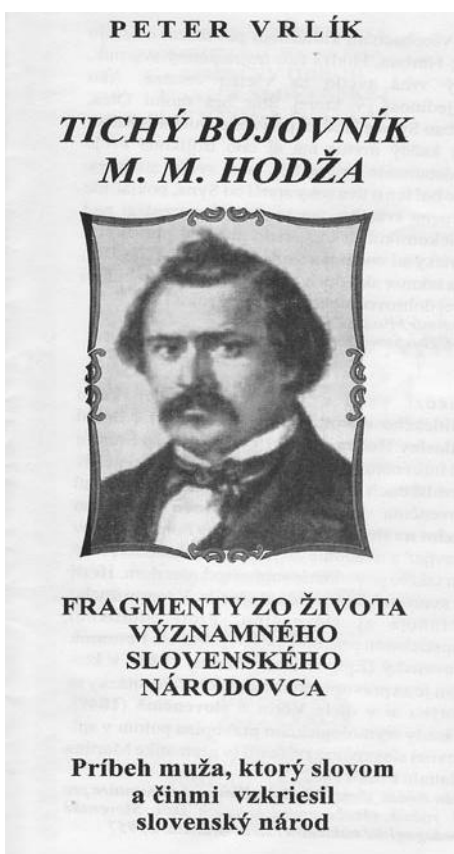
Oslavy 200. výročia narodenia M.M. Hodžu

Vzácný podvečer prežili cirkevníci zo Záv. Poruby v piatok 23. 9. o 17,00 hod. v Lipt. Mikuláši pred ev. kostolom. Stretli sa tam priaznivci divadla, aby sa niečo dozvedeli zo života Michala Miloslava Hodžu, ktorý bol ev. farárom v Lipt. Sv. Mikuláši v časoch najrevolučnejších a spolu so Štúrom a Hurbanom založili spolok Tatrín, v ktorom sa stal prvým predsedom.

Príbeh bol o to vzácnejší, že sa odohrával na miestach, kde M. M. Hodža skutočne žil a bojoval za národ a reč našu slovenskú. Aj stôl a stoličky boli autentické, tie na ktorých sedeli v roku 1844 pri založení spolku Tatrín. Túto slávnostnú atmosféru nám pripravili autor scenára Peter Vrlík a režisér Emil Hižnay, ktorí postavy národovcov i zemepánov zverili mladým matičným ochotníkom. Sme hrdí aj na náš cirkevný spevokol Fidelitas, ktorý presne pod sochou M. M. Hodžu zaspieval tri Hodžove piesne z Cithary sanctorum a tiež „poobliekaní v dobových kostýmoch“ stvárňovali zároveň Mikulášanov, ktorí počúvali zápalistú reč a tiež odprevádzali svojho farára Hodžu z Mikuláša, keď ho vrchnosť prinútila odísť do vyhnanstva do Těšína. Postavu odchádzajúceho kňaza zahral náš pán farár Pavlík.

Vďaka za duchovne prežitý jesenný podvečer podfarbený teplým slnečným počasím.

D. Kulhavá

Požehnanie školákom

11. nedeľa po Svätej Trojici – (4. 9. 2011) bola pre náš cirkevný zbor slávnostná. Stalo sa tradíciou, že začiatok školského roku žiaci, študenti i pedagógovia dostanú požehnanie do ďalšej práce, aby sa im všetkým v škole darilo. Táto slávnosť bola znásobená tým, že sa nám s pomocou Božou podarilo ušiť nové oltárne rúcho a posvätiť práve v túto nedeľu. Za ochotu a prácu šikovných rúk patrí naše poďakovanie Elenke Agnetovej.

foto: Richard Macko

Zmena na poste kaplána

• Vdp. Milan Prídavok

Na sviatok sv. Petra a Pavla sme v kaplnke spoločne slávili poslednú svätú omšu s duchovným otcom kaplánom Milanom Prídavkom. Po trojročnom pôsobení v našej farnosti odišiel vykonávať službu kaplána do Zákamenného.

Po sv. omši sme sa s ním rozlúčili a poďakovali za všetky služby, ktoré pre nás veriacich s láskou vykonával.

V kaplánskej službe ho vystriedal duchovný otec Peter Zimmermann, ktorého sme medzi nami srdečne privítali.

• Vdp. Peter Zimmermann

Obom dôstojným pánom kaplánom prajeme na ich nových pôsobiskách veľa Božích milostí a darov Ducha Svätého.

H. Šarafinová

„Daruj krv aspoň 1x ročne a na transfúznú stanicu prived' aspoň 1 kamaráta“

V dnešnej dobe, plnej zhonu, narastá i množstvo život ohrozujúcich úrazov. A vtedy sa začína skloňovať vzácne slovo, krv. Medicína, samozrejme, pozná mnoho ďalších urgentných prípadov, kedy je ľudská krv potrebná. Napriek tomu, že žijeme v treťom tisícročí, doteraz sa nepodarilo vyrobiť náhradu krvi.

Krv môže darovať každý zdravý človek vo veku od 18 rokov, ktorý je ochotný pomôcť svojim darovaním pacientovi, ktorý si sám pomôcť nedokáže. Buď darca krv daruje a zachráni či predĺži chorému život, alebo pacient ostane bez pomoci.

Je potrebné poskytnúť mladému človeku dostatok informácií o darcovstve krvi, jeho prínose pre ostatných.

Prečo darovať krv:

1. Prekonám sám seba.
2. Zistím si svoj zdravotný stav.
3. Darcovstvo krvi je „tréningom“ organizmu na mimoriadne situácie, spojené s veľkou stratou krvi.
4. Darovanie krvi prispieva k celkovej regenerácii organizmu, má na neho stimulačný účinok, hovorí sa o tzv. omladení. Jedna z odpovedí 19 ročného študenta v dotazníku, na otázku, prečo darovať krv znela: „Žijeme v rýchlej dobe a v hociakom zlomok sekundy ju môžeme potrebovať i ja sám“.

Pred odberom

Skôr ako sa stanete darcom krvi, musíte splňať dôležité kritériá:

- vek od 18 do 60 rokov
- telesná hmotnosť minimálne 50 kg
- nemôžete byť po prekonaní hepatitídy (žltacky) typu B a C
- nesmiete byť nosičom vírusu HIV (mať AIDS)
- nemôžete mať iné závažné a chronické ochorenia.

Po príchode na miesto odberu musíte vyplniť dotazník, ktorý pomôže ošetrovúcemu lekárovi určiť váš zdravotný stav. Pokiaľ ste prvodarcou, vystavia Vám na základe Vašich údajov tzv. legitiáciu dobrovoľného darcu krvi. Tú Vám príslušná transfúzna služba pošle poštou alebo si ju prevezmete pri druhom odbere. Skôr ako darujete krv, podstúpíte predodberové vyšetrenie. Ošetrojúci lekár Vám zmeria tlak, skontroluje výsledky krvnej vzorky a pošle Vás do odberového boxu.

Daroval krv, zachránil život

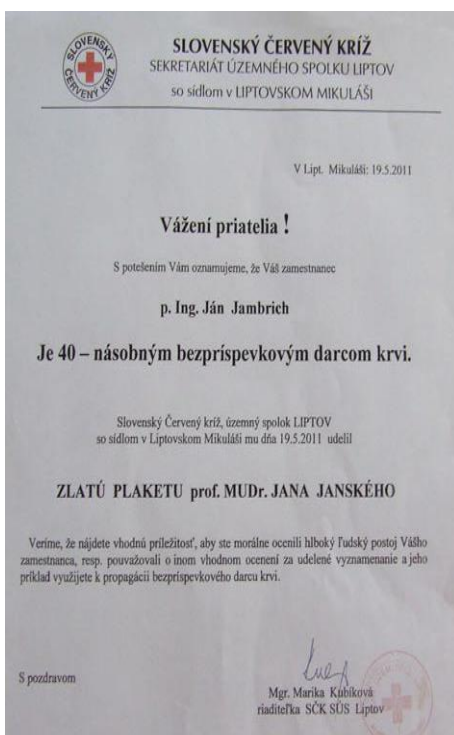

• Ing. Karol Vyskočil

Dvadsaťjeden litrov ľudskej krvi. Viete si to predstaviť? Znie to neuveriteľne, ale je to tak. Ing. Karol Vyskočil štyridsaťdva razy čestne daroval svoju krv. Komu? Tomu, kto transfúziu krvi najviac potreboval: operácie, úrazy, choroby... Možno ani neregistrujeme, no tento skromný človek žije medzi nami s celou svojou rodinou. Pred tromi rokmi si kúpil rodinný dom v Z. Porube. A hrdo sa hlási k Porubänom. Povoláním je učiteľ, venuje sa športu, trénuje nádeje porubského stolného tenisu. V tomto roku prevzal neobyčajné zlato. Zlatú Janského plaketu za záchranu života. Ku gratulácii prikladáme slová uznania a poďakovania.

• Zlatá Janského plaketa Ing. K. Vyskočila

Ak môžem, pomôžem

Do rodiny čestných darcov krvi patrí aj Ing. Ján Jambrich. Ako dvadsaťročný, dňa 11. júna 1975 daroval po prvýkrát svoju krv. Od prvého odberu už prešlo tridsaťšesť rokov a na svojom konte má zapísaných 42 odberov. Niekoľko čestných odberov absolvoval aj na základe výzvy zdravotníkov, svojich kolegov a kolegyň pre ich blízkych po náročných operáciách, po ťažkých pôrodoch, či vtedy, keď bolo potrebné meniť krv novorodencovi. V rozhovore skromne priznal humánnu podstatu svojho konania: „Prečo by som takto nepomohol, keď to môj organizmus zvláda a zdravotný stav umožňuje“. Ak v ľudskom tele prúdi päť litrov tejto vzácnej tekutiny, tak dvadsať litrov krvi, ktoré daroval bez akéhokoľvek príspevku, by mohlo prúdiť v organizme štyroch ľudí. Dobré počujete. A to je už čo povedať.

• Ing. Ján Jambrich

Ing. Ján Jambricha osobitne predstavovať netreba. So svojou rodinou žije v Závažnej Porube. Je verejne činný. Treťie volebné obdobie pôsobí ako poslanec obecného zastupiteľstva. V súčasnosti je predsedom komisie pre výstavbu, územné plánovanie a protipovodňovej. Zastáva náročné povolanie vyžadujúce vysokú mieru odbornej spôsobilosti. Spravuje strategicky dôležité energetické zariadenie. Pracuje ako vedúci Transformovne 400/110 kV Liptovská Mara.

15. mája 2011 prevzal Zlatú plaketu prof. MUDr. Jana Janského za štyridsať násobné bezpríspevkové darcovstvo krvi, ktoré predchádzalo udeleniu odznaku „Vzorný darca krvi, Zaslúžilý darca krvi, bronzovej a striebornej Janského plakety.“

Pri príležitosti udelenia najvyššieho humánneho ocenenia nášmu rodákovi vyjadrujeme za všetkých, ktorým pomohol, slova poďakovania. Oceňujeme jeho dlhoročnú, záslužnú a obetavú činnosť pre záchranu ľudského života a prajeme dobré zdravie.

Želáme si, aby jeho ľudský postoj inšpiroval veľa, veľa mladých ľudí.

text i foto:
-dm-

• Zlatá Janského plaketa
Ing. J. Jambricha

Raduje a teší sa zo všetkého dobrého a pekného Božena Hladká oslávila vzácné narodeniny

Najväčšie hodnoty, ktoré človek v živote dosiahne, sú zdravie, schopnosť pracovať a byť užitočným nielen najbližším, ale aj ľuďom okolo seba. Jednoducho venovať sa rodine, rozdávať sa svojim deťom, byť osožným blízkemu okoliu, pracovisku i celej obci. Roky bežia a človek si toto všetko uvedomí až vtedy, keď rôčkov pribudne a zastaví sa pri vzácnom životnom jubileu. Roky síce poprášia striebrom vlasy, ale je bohatší o životné skúsenosti a spomína na plodné prežité roky. Za každou vráskou na tvári je skrytá určitá životná skúsenosť, nie jedna životná radosť, ale aj životný bôľ. Práve tento rok, keď naša jubilantka spolu s rodinou slávi naozaj vzácné životné jubileum sa spolu s nami zamýšľa nad svojou cestou životom. Aj tak sa hovorí: mladost žije z nádeje, staroba zo spomienok. A tu pamäť nijako netreba trápiť.

Sedem dievčat, jeden chlapec

Božena Hladká, r. Betková sa narodila v roku 1921. V tomto roku to dotiahla ku magickej deväťdesiatke. Sviatok viac ako vzácny, narodeniny hodné pozornosti. „Volali nás do Mlynárov. Betkovcov je v Porube viac. Bolo nás osem detí. Sedem dievčat a jeden chlapec. Všetky sme sa povydávali v Porube, aj brat sa oženil s Porubänkou,“ priblížila príbeh rodiny, z ktorej pochádza. Keď si založila svoju rodinu, spoločne s manželom vychovávali štyri deti. „Dcéra Sonka nám však cez vojnu zomrela na zápal pľúc a tak nám ostali traja chlapci. Žiaľ, najstaršieho som už tiež vyprevadila do večnosti, čo je pre rodiča veľká rana,“ v zamyslení zas predstavila svoju rodinu. Dnes sa teší z ôsmich vnúčat a štrnástich pravnúčat. Rodina sa rozrástla a život rodičov pokračuje v deťoch. Kde ste pracovali, čím ste sa živili, pokračujeme v rozhovore.

Pamäť piatich predsedov

„Môj život je spojený s poľnohospodárskym družstvom. Začala som vtedy, keď sa založilo a tu pracovala až do dôchodku. Pamätám piatich predsedov: Jambrich Matej, Mlynček Ján, Mikuláš Martin, Galis Anton, Kiss Florián. Ako dôchodkyňa som bola zamestnaná ako chýžná v hoteli Máj v

• Kurz varenia a pečenia; zľava: Božena Hladká, Mária Kováčová, Božena Kováčová, Zelmíra Jambrichová, Zuzana Obrčanová

• Božena Hladká sa podpísala do pamätnej knihy

Liptovskom Jáne. Robota, to bol môj život. Uverte, človek sa iba vtedy dobre cíti, keď môže robiť a stretávať sa s ľuďmi,“ dodala. To bola jej životná filozofia, život chápala ako dielo, ktorému sa treba venovať. Dielo je práca a práca je programom života. Kto ho nemá, núnuje ho napokon všetko, hoci by mohol bezstarostne žiť. Poctivá práca vyplní prázdnotu dní a zabezpečí nám i našim blízkym potrebný kúsok chleba. Je to presné a človek by sa čudoval, keby to bolo inak.

• Sviatok práce – zľava: M. Betková (Klampiarka), Ž. Brosková, Božena Hladká, Pašková Zuzana, Mária Niňajová, Zuzana Jambrichová, Ala Niňajová

Výplata sa počítala na jednotky

Rastlinná výroba, to bol jej svet. Mechanizácie nebolo ako teraz, veľa robôt sa robilo ručne. A na to bolo treba ľudí. Ako skupinárka, či pomocný agronóm organizovala prácu na poli, zabezpečovala pracovné sily. Na družstve sa vtedy pestovalo všetko: od kapusty, mrkvy až po zemiaky a obilie. „Veru, veru, kapustu aj na trhy do mesta sme chodili predávať. Najviac síl bolo potrebné, keď sa pokosila lucierka. Ráno pribehol ku mne inžinier Vejo a opýtal sa: „Božka, čo ideme, ako ideme? Koľko sveta budeme potrebovať? Ja som to už mala všetko premyslené, tak som mu predstavila svoju predstavu. A potom, ženy obehnúť, aby ich nebolo ani málo, ani moc a prideliť pracovisko. Naraz sa kládlo seno, či lucierka aj na troch miestach.“ Pripomenula, že náročnosť práce si vyžadovala aj primerané odborné vzdelanie. Navštevovala Majstrovskú poľnohospodársku školu v Liptovskom Hrádku a získala odbornú spôsobilosť pre skupinárov. „Veru neraz do noci som

robila výplaty. Najhoršie bolo vtedy, keď sa všetko na jednotky prepočítavalo. A výplaty museli sedieť,“ vysvetlila.

Dar prežitých rokov

Ľudia na družstve veľa nezarobili a narobili sa veru neúrekom. Najviac používaný pracovný nástroj tej doby boli hrable a vidly. A veru sa bolo treba oháňať, keď chcel človek získať dáku tú jednotku. Taká bola doba, tak sa robilo, taký bol čas. Každá práca si však vyžaduje určité predpoklady. „Doklad o vzdelaní a rôzne ocenenia za prácu si opatrujem. Sem tam pri pohľade na dokumenty zaspomínam na mladé časy,“ priznala a doplnila, „...rada som navštevovala aj rôzne kurzy, ktoré organizovali porubské ženy: kurzy varenia, pečenia... Po robote sme sa stretli v kultúre, vyrozprávali, aj postažovali. Jedna druhá dodali síl a potrebného povzbudenie do práce i starostlivosti o rodinu.“ Nezabudla pripomenúť: „Pozrite, už len fotografie kriesia živú podobu mojich priateľiek. Väčšina z nich sa už presťahovala na cimeter do Brestovej a ako vidíte, ja ešte stále trvám. V rukách držím krásny dar – dar prežitých rokov.“ Čo robievate po celý deň, keď pribúdajúce roky i choroba poznamenali vaše zdravie. „Opatrujú ma synovia, dobré nevesty, aj vnúčatá sa u mňa zastavia. Cez deň si prečítam noviny, čítam letáky, čo mi prinesú do poštovej schránky a tak viem, čo sa v obchodoch predáva. Aký tovar ponúkajú veľké obchody. Sledujem ako sa pomenili ceny. Zarobí sa síce viac, ale kúpi sa za to menej. Večer sledujem televíziu. Najradšej mám program, keď sú titulky. Stačím ich čítať, veď sluch už neslúži tak, ako za mlada.“

Kolobeh života

Je spravodlivé, že starujeme všetci rovnako. Rovnakým tempom ubiehajú hodiny a dni nášho života. Dôležité je žiť svoj život tempom, akým ide. Radovať a tešiť sa zo všetkého dobrého a pekného. Tešiť sa aj príležitosti z návštevy našej oslávenkyne. Veď uznanie autority starších by malo v každodennom živote stáť ako samozrejmosť. Úctu nemožno napláňovať alebo načasovať. Treba ju prejavovať a rozdávať. Naša jubilantka si ju určite zaslúži.

text: Dušan Migaľa, foto: archív a –dm–

• Starosta P. Baráni: Prajem vám z celého srdca. Nech vás sprevádza len zdravie, pohoda, teplé ľudské slovo, láskavý pohľad, či pohladenie. Ďakujeme za všetko, čo ste vykonali pre našu obec.

NAŠI JUBILANTI

Život je vzácny dar

Srdečné blahoželanie a veľkú kyticu kvetov odovzdal starosta Bc. P. Baráni Ing. E. Vadovickému (vľavo) pri sviatku okrúhlych narodenín. V prihovore ocenil jeho prácu pre obec v pozícii poslanca, zástupcu starostu, člena folklórnej skupiny, aktívneho športovca a funkcionára ŠK.

Do nasledujúcich rokov zaželel dobré zdravie, veľa šťastia, radosti z detí a pokojné chvíle v kruhu svojej rodiny. Ku gratulácii starostu sa pridali pracovníci OÚ v Z. Porube, členovia ZPOZ a domáci folklóristi známou piesňou: Čože je to päťdesiatka...

• Ing. Eugen Vadovický (vľavo)

Šťastie je dôležité pre každého z nás, len ho treba nájsť

V aktívnom veku hrával futbal v reprezentačnom drese Závažnej Poruby. Neskôr pôsobil ako tréner žiackeho mužstva i funkcionár futbalového oddielu. Ochotne vypomáha maliarskymi i natieračskými prácami v objektoch športového klubu. V domácom cirkevnom zbore pôsobí ako kurátor.

• Ladislav Ilanovský (vľavo)

Za robotu ďakujeme, zdravie, šťastie vinšujeme

• Július Šarafín

Dlhoročný futbalista, reprezentant Závažnej Poruby. Funkcionár domáceho športového klubu, určitú dobu predseda futbalového oddielu.

Pracoval ako poslanec obecného zastupiteľstva a predseda stavebnej komisie.

Jubilantom vyjadrujeme obdiv a uznanie

V letných mesiacoch roku 2011 oslávi manželka Anna a Ľubomír Cútovci okrúhle životné jubileum ako farmári. (na snímke).

Sú to ľudia, čo dokážu vydať zo seba maximum pre nás všetkých. Svoje roky vedú vyplniť zaujímavou: piesňou a tancom v Poludnici, turistikou, lyžovaním a starostlivosťou o svoju rodinu. S ich menom sa spája úcta k životu, hlboký vzťah a spätosť s prírodou. Sviatok oslávil v kruhu najbližších a priateľov. Ku gratulantom sa pridali aj starosta P. Baráni.

• Manželka Anna a Ľubomír Cútovci

Pracovať, striedavo žiť, venovať sa rodine

Takto vyjadrila recept na dlhovekosť 102 ročná Mária Guothová.

Narodila sa v znamení Leva za vlády cisára Františka Jozefa I. roku 1909 v Sokolciach.

Prežila šesť režimov, dve svetové vojny, pamätá dvanásť prezidentov... I napriek vysokému veku si zachovala čistú myseľ, rozpráva uvažene, premyslene. Žije v opatere dcéry Hanky a zaťa Vladimíra Mlynčeka. Každý deň si prečíta noviny, sleduje televíziu a debatuje so susedkami.

Pani Guothovej blahoželáme k vzácnym narodeninám a prajeme dobré zdravie.

O jej živote a práci sa viac dočítate v Porubských novinách č. 60 z roku 2009, kedy oslávila magickú stovku.

text i foto: -dm-

• Každý deň si prečíta Nový čas, Porubské noviny číta od A po Z.

Láska - čím viac jej dávam, tým viac jej mám.

(William Shakespeare)

Chýba nám vitamín lásky.

Vitamín lásky je vitamín, starý ako ľudstvo samo. Nie je na predaj! Nedá sa kúpiť v lekární, ani inde. Myslím si však, že v terajšej dobe je dosť úzkoprofilový. Prečo? Ľudstvo umiera z nedostatku lásky a vzájomnej úcty. Vznikajú choroby.

Ľudia sa cítia slabí, unavení, bez života. Ten koncentračný tábor si vytvárame sami. Sme vyhľadovaní od nedostatkov prejavov lásky, vzájomným odsudzovaním a nezáujmom. Už nikto nemá na toho druhého čas..., vlastne ani na seba! Ani sebe si tú lásku pre nedostatok času nedopraje. Sme frustrovaní, prenasleduje nás prázdnota. Z našich životov sa vytráca láska, ktorej základom je, jednoznačne, domov. Liečba všetkých chorôb, krívd, starostí trápení, zločinov, netolerantností, spočíva v tejto jedinej diagnóze. Avšak s láskou sme zabudli správne narábať. Je to ako s peniazmi. Kto ich nevie správne používať, ten ich stráca. Už malé dieťa cíti pri svojej matke alebo svojom plyšovom medvedíkovi blízkosť, nehu a pocit spokojnosti. Eľahšie sa mu zaspáva. Toto je láska bez akejkoľvek vypočítavosti!

Dalšia vec. Dokážeme odpovedať na hnev láskou? Väčšinou kričíme a urážame sa. Skúsme urobiť raz opak. Budme k sebe dobrí! Bude to ťažké zmeniť zaužívané, ale skúsme zažiť ten pocit! Čo to spraví?! Keď chceme dostať, musíme aj dať. Daj lásku, dostaneš lásku. Láska robí zázraky. Uzdravuje telo a začína produkovať pocit šťastia. Oči sa nám rozžiaria. Táto energia sa potom prenáša ďalej. Skúsme sa teda zastaviť aspoň na chvíľku a pozrieť sa späť na svoj život. Dá sa niečo zmeniť? Tvoj syn, matka priateľ, či sused môže zajtra od teba odísť bez rozlúčky. Bez toho, že by sa dočkal lásky, úsmevu, pochopenia...

Človek, keď je naplnený láskou, ináč žiari. Nevšimli ste si to? Je to chytľavé, prenosné. Treba to vyskúšať!

A recept na lásku? Veľmi lacný.

Bude nás to stať:

- 1 hrnček empatie,
- 1 hrnček úsmevu,
- 1 hrnček času,
- 1 hrnček trpezlivosti,
- 1 hrnček pochopenia
- 1 hrnček tolerantnosti.

Skúsme tento jednoduchý recept vyskúšať.

Na záver fungujúci magnetizmus. Starý človek a dieťa – navzájom sa priťahujú. Prečo asi?

V tomto čase, keď nás začína spájať jesenný zber plodov, je pravá chvíľa na začiatok.

Tak teda, skúsme sa mať viac radi!

Všetkých srdečne pozdravujem.

Elena Niňajová – Pataky,
Spojené kráľovstvo – Londýn

Spoluobjaviteľ Demänovskej jaskyne žil tridsať rokov v Závažnej Porube

Adam Mišura má dvadsaťsedem potomkov

Adam Mišura – spoluobjaviteľ Demänovskej jaskyne Slobody (1902 – 1960)

Reč bude teda o Demänovskej jaskyni Slobody, ktorá si 3. augusta 2011 pripomenula deväťdesiat rokov od svojho objavenia. Vyniká mimoriadnou pestrosťou farieb, čarovných jazierok, kvapľovou výzdobou a tajomným tokom riečky Demänovky.

Určite je to najkrajšia a najnavštevovanejšia jaskyňa na Slovensku. Prečo ale píšeme o tejto jaskyni a ako jej osudy súvisia s osudmi Závažnej Poruby.

Je známe, že jaskyňu objavil moravský učiteľ Alois Král a syn demänovského horára Adam Mišura. A tu, pri tomto mene, sme pri koreni veci. Teda: kto to bol, kde žil a čo robil.

Učiteľovi zachránil život

O objavení jaskyne sa už popísalo mnoho. Interpretácie historického objavu sú rôzne a vzájomne sa líšia. Podľa rozprávania otca príbeh objavenia pravdivo priblížila dcéra Ružena Jezná, r. Mišurová (1935).

• Pamätná tabuľa na dome č. 146 Hlavná ulica, v ktorom býval Adam Mišura

„Náš otec Adam Mišura sa narodil 4. apríla 1902 v Demänovej. Jeho otec pôsobil ako horár v Demänovskej doline. Keď v pamätnom, mimoriadne suchom roku riečka Demänovka takmer vyschla, vošli objavitelia do jaskyne. Bol to mimoriadne odvážny skutok. Veď išlo o život. Ku šťastiu sa však pridalo nešťastie. Moravský učiteľ Alois Král vstúpil do jaskyne ako prvý. V jaskyni sa nešťastne pošmykol a zlomil si nohu. Keď hodinu nevychádzal, pobral sa za ním mladý Adam, ktorý ho sprevádzal. Vyzbrojený mimoriadnou odvahou, kar-

• Dom, v ktorom bývali Mišurovci

• Svadobná z roku 1928

bitkou a lanom. Po strastiplnom hľadaní našiel vyčerpaného a zraneného učiteľa. Na rukách ho vyniesol na svetlo Božie z dovtedy celkom neznámych priestorov. Tak to bolo a na tom sa nezmení nič,“ povedala a pokračovala,

„...otec nám porozprával ako to s objavením jaskyne bolo a my tomu veríme, lebo to bol čestný človek.“ Ďalej uviedla: „...táto vec je známa, nakoniec aj na tabuľi pred vstupom je uvedené otcovo meno ako spoluobjaviteľ jaskyne. No nebyť otca, jaskyňa by bola určite pochovala svojho objaviteľa. Naš otec mu zachránil

• Dvojčatá Ružena a Emília sa narodili na Nový rok 1935

život. Pravdou je však aj to, že objaviteľ objav oznámil prezidentovi Masarykovi a prevzal za objavný skutok aj odmenu. Otcovi sa však neušlo nič. Dobré pamätám, že sme Kráľovi na Moravu písali, keď ešte otec žil. Adresát však neodpovedal. Potom sme už o tom nerozprávali. Myslíme si ale, že jeho zásluhný skutok a pamiatka si zaslúži viac pozornosti nielen od rôznych jaskyniarskych spoločností, ale aj od štátu.“

Z Demänovej popod horu do Poruby
Ako sa teda spoluobjaviteľ dostal z Demänovskej doliny do Z. Poruby. „Z rozprávania rodičov si pamätám, že chodieval na lyžiach popod horu na zábavy do Poruby. Tu stretol na dedinskej zábave našu mamu a zakotvil v Porube. Mamin

otec plánoval postaviť mladým manželom domček na záhumní. Ale moja mama? Či sa bude z obloka na humnách pozerat? A vidíte, za krátku dobu vyrástla celá ulica a za ohradami na Novej ulici staja pekné domy.“

• Dcéra Ružena priblížila otcov príbeh objavenia jaskyne Slobody v Demänovskej doline.

Pred niekoľkými rokmi pozostali rodičovský dom na Hlavnej ulici predali. Je potešiteľné, že nový majiteľ dom opravil, zmodernizoval a na vlastné náklady opatril aj pamätnou tabuľou. Okolo domu chodíme hore dole a možno mnohí ani neregistrujú, že tento dom v Závažnej Porube dýcha duchom vzácného človeka.

Obecné zastupiteľstvo však už rozhodlo: miesto posledného odpočinku významného človeka na porubskom cintoríne v Brestovej bude označené informačnou tabuľou.

A ešte niečo

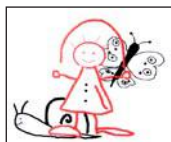
Obecná kronika zaznamenala, že Adam Mišura pôsobil v Závažnej Porube ako zamestnanec obce. Strážil dedinu, horu a polia. Po porubsky sa mu hovorilo „hajči.“ Patril k horlivým členom domáceho hasičského zboru. Na náhrobnom kameni je umiestnená jeho fotografia práve v uniforme hasiča. Po vojne sa zamestnal v Stavodistribúcii ako robotník. Zomrel náhle 16. mája 1960 vo veku 58 rokov v robote, na textilke v Okoličnom.

Mišurovci v manželstve vchovali dve dcéry – dvojčatá: Emíliu a Ruženu. Každá mala po tri deti, ktoré na svet priviedli jedenásť vnúčat a tie osem pravnúčat.

text: Dušan Migala
foto: archív rodiny a –dm–

• Miesto posledného odpočinku na porubskom cintoríne v Brestovej

Čerstvý vánok v materskej škole

Slimáčky, motýliky, učiteľky

Aj v tomto školskom roku sa v materskej škole otvárali dve triedy. Minuloroční prváčikovia zaujali miesta predškolákov – tých, čo zasadli do lavíc v I. triede základnej školy a zároveň prepustili svoje miesta maličkým prváčikom – slimáčikom. Ich počet je práve taký, aký naplnia vyhlášku MŠ SR.

Okrem detičiek sa vymenil aj pedagogický kolektív materskej školy, ktorý bude naďalej viesť riaditeľka Katarína Jamrichová.

Materská škola aj napriek dávnejším prognózam sa dnes stáva dôležitou a prepotrebnou inštitúciou každodenného života. Už dávno sa zmenilo jej spoločenské postavenie. Ak sa obzrieme niekoľko desaťročí naspäť, zistíme, že ovoda – vtedajší názov materskej školy, plnila len akési sociálne poslanie. Sem rodičia posielali deti pohrať sa v čase, keď boli zaneprázdnení prácou.

MŠ predstavuje odborný inštitút

V dnešnej dobe sa materská škola vypracovala na odborný inštitút, v ktorom sa deti pod dozorom vysokokvalifikovaných odborníkov hrajú – a hrou vzdelávajú, všestranne rozvíjajú svoje vloh a nadanie.

Miestnosti materskej školy vďaka zriaďovateľovi a riaditeľke sú z časti vybavené novým nábytkom. V staršej triede je oddelenie ITK vybavené moderným počítačom, multifunkčným zariadením a technikou získanou v rámci projektu v spolupráci s MŠ SR, ako digitálny fotoaparát, MP3 prehrávač, simulátor pohybu BEEN.

Výtvarný sklad je naplnený pestrým, moderným výtvarným materiálom, vďaka ktorému deti rozvíjajú svoje estetické cítenie, fantáziu a talent. Ten deti rozvíjajú nielen v edukačných procesoch materskej školy, ale aj v krúžkových doplnkových činnostiach.

Pohyb a vôľa

Trikrát do týždňa deti v dopoludňajších hodinách využívajú telocvičňu obce, multifunkčné ihrisko a denne areál školskej záhrady. Týmto spôsobom deti rozvíjajú svoje pohybové schopnosti a vôľové vlastnosti. Materská škola takto bojuje proti trendu modernej doby – chorobné sedenie pred počítačom a televízorom. Zároveň pomáha riešiť problém obezity a podporuje rozvíjanie komunikačných zručností.

Angličtina, gymnastika

Dvakrát do týždňa deti navštevujú krúžok angličtiny, hudobno-pohybové schopnosti rozvíjajú v tanečnom krúžku. Riaditeľka – trénerka vedie deti a rodičov cvičením dvakrát do týždňa v telocvični. Rodičia sem začínajú prichádzať už v čase, keď ich dieťa je len potencionálnym žiakom materskej školy. Tu získavajú prvé poznatky o vedení detí v skupinke, o prístupe k nim, popri prípade riešení konfliktov. Okrem krúžkových aktivít materská škola spestruje život detí aj akciami v rámci pobytu. Tie sú zamerané na posilnenie školského vzdelávacieho programu „Zvedavý motýľ“ – poď sa s nami hrať, ale aj vzdelávať. Z mnohých spomínam akcie v spolupráci s RTVŠ – ŠK Z. Poruba, NAPANT, SMOPAJ, Urbár, Jednota dôchodcov.

Lyžovanie, plávanie

V zimnom období si deti osvojujú základy zjazdového lyžovania na svahu Opaliska pod odborným dohľadom riaditeľky, trénerky Kataríny Jamrichovej a mamičky, trénerky Moniky Haviarovej.

V jarnom období sa deti pripravujú na zvládnutie predplaveckej prípravy v krytej plavárni v Liptovskom Mikuláši. Je to dôležitý krok smerujúci k odstráneniu strachu z vody a získaniu prvotných plaveckých skúseností.

Pred ukončením školského roka začne šnúra výletov, exkurzií a športových akcií spájaných s pobytom v prírode.

Adrenálín bez rodičov

Bodkou sa stala „Čarovná noc“, počas ktorej si deti prvý raz v živote vyskúšajú „adrenálín bez rodičov“. Deti sa stretnú s magickými bytosťami, naučia sa čarovať a získavajú titul „Čarodéjníkov učen“. Keď svitne ráno, odchádzajú hrdlo v sprievode rodičov domov.

A na koniec po ukončení celého školského roka každý žiak končiaci predprimárne vzdelávanie získava vysvedčenie materskej školy – osvedčenie o predprimárnom vzdelávaní.

Úsmev ako dar

Je našim spoločným želaním, aby rodičia našich detí boli spokojní s výsledkami materskej školy, aby deti chodili k nám šťastné a spokojné a aby pani učiteľky nestrácali úsmev na tvárach. Želáme si, aby naša materská škola v Závažnej Porube mala naďalej podporu zriaďovateľa a verejnosti.

Alena Guránová, učiteľka MŠ

Kto je kto v MŠ

Alena Guránová,
učiteľka

MIESTO PÔSOBNIA:

Detská sestra DJ KZ L. Mikulaš	1975
Učiteľka III. MŠ L. Mikulaš	1976
Učiteľka MŠ Hybe	1976
Učiteľka MŠ Smrečany	1979
Učiteľka MŠ Palúdzka	1978
Riaditeľka MŠ Lipt. Ondrej	1979
Učiteľka MŠ Nábřeží A. Stodolu	1981
Učiteľka SZ JMŠ SKL L. Mikulaš	1982
Riaditeľka MŠ SZ JMŠ SKL L. Mikulaš	1990
Riaditeľka MŠ Okoličné – Riečna	1994
Riaditeľka MŠ Kvačany	2000

Mgr. Dana Čupková
z Ploštína, učiteľka

Mám ukončenú vysokú školu Univerzitu Mateja Bela v Banskej Bystrici, odbor - pedagogika, špecializácia - predškolská pedagogika.

V deň, keď som sa stala pani učiteľkou, sa mi splnil môj celoživotný sen.

Moje motto: „Každé dieťa je výnimočné, individuálna osoba, a preto aj potrebuje láskavý, individuálny prístup.“

Lívia Fárniková
učiteľka

vzdelanie:

1978-1982 Stredná pedagogická škola v Turčianskych Tepliciach, odbor učiteľstvo pre materské školy

1998-1999 Absolvovala prípravu vedúcich pracovníkov podľa vyhlášky MS SR č. 42/1996 Z. z. - Metodické centrum Tomášikova 4 Bratislava

kurzy: v roku 2010 - informačné a komunikačné technológie: MS Office Word

zamestnanie:

1982 - 1991: učiteľka v Materských školách Sv. Kríž, Nábřeží 4. apríla, Smrečany
1991 - 2007: riaditeľka Materskej školy v Smrečanoch

2007 - 2009: upratovačka pre National Express v Manchestri (Veľká Británia)

2010 - 2011: učiteľka + vedúca školskej jedálne v Materskej škole Pavlova Ves

Zaujmy: výtvarná tvorba, fotografovanie, turistika

Životné krédo: Všetko čo sa deje, nech sa deje perfektne.

Dojímavá rozlúčka s materskou školou.

Takto možno pomenovať posledný deň školského roku v Materskej škole v Závažnej Porube. Na rozlúčku prišli nielen rodičia, ale i starosta P. Baráni. Najskôr budúci školáci podali dôkaz o tom, čo sa naučili v materskej škole. Vo veľkej škole žiaci dostanú vysvedčenie. Tu si školáci prevzali prvý osobný doklad: Osvedčenie o ukončení predprimárneho vzdelávania. Potom vďačné deti obdarovali tety učiteľky kyticami kvetov a z detských úst úprimne zaznelo čarovné slovíčko ďakujem. Viac povedia obrázky.

Čo povedali deti

Matúško Holly

Na začiatku prázdnin som sa naučil bicyklovať úplne sám a potom som trénoval na starom ihrisku s mamou. A ešte som bol na takých vláčikoch za takými veľkými štyrmi kopcami. V aquaparku som sa spúšťal na tobogánoch, a keď sme išli domov, ocko kúpil kukuricu.

Oliverko Valent

Na starom letisku som sa naučil bicyklovať. Ako sa ide na diaľnicu a potom odbočkou doprava, volá sa to aquapark, maminka povedala, že Angličania to volajú centralpark. Tam som sa bol kúpať. A ešte som bol na Liptovskej Mare.

Terezka Bukasová

Už vôbec nemám pomocné kolieska, bicyklujem sa sama na Veronikinom bicykli. V Chorvátsku som už plávala v mori, už som sa nebála. Boli tam také mušle, čo mali dnuka sliz. A keď sme išli v noci na prechádzku, obchody boli už zatvorené, nemohli sme si nič kúpiť a keď sme prišli k hotelu, ocko sa hodil do bazéna.

Martinko Medvecký

Bol som v Chorvátsku s maminkou a ockom. Bývali sme v domčeku a sami sme si varili. Bál som sa vody, len som chodil do mora po kolená, alebo po moju modrinu (po členky). Zbieral som si kamienky, hral som sa s nimi a doniesol som aj do materskej školy. Všetky sú pekné???

Riško Kováč

Ja som bol v Chorvátsku aj v Španielsku, ale viacej sa mi páčilo v Chorvátsku, lebo tam bolo teplejšie more. Skákal som z brehu do vody, zbieral som skalky a ryby. Na pamiatku som si doniesol mušle.

Oliver Kováč

Cez prázdniny som liezol po skalách s mojím bratrancom Martinkom, so strýkom Igorom a strýnkou Hankou. Bol tam aj ocko a mama. A cez druhé prázdniny som bol na dovolenke v Bulharsku, našiel som si tam kamaráta a spolu sme sa potápali a skákali do vody. Rodičia mi kúpili túto super bundu „spajdrmena“. Doma mám k nej tepláky.

Vitajte, v motýlikovej škole, detičky!

Aj naši najmenší, ako sa na školákov patrí, vykročili do školy. Obrázky detí nepotrebuju komentár, potrebujú len slová básnika: *Pieseň z nich kypí, vyteká. Jak rozprávočka z hrnčeka.*

Leto a prázdniny sú za nami, ale pred nami je krásny nový školský rok plný prekvapení a pekných, zaujímavých podujatí, z ktorých si budú deti odnášať množstvo spomienok.

Každý školský rok je pre niekoho novou etapou v jeho živote. Naše deti v materskej škole v Závažnej Porube čakalo hneď v prvý deň prekvapenie. Nad vchodovými dverami bola veľká farebná dúha z farebných stužiek a dnu v škole milé prijatie od pani učiteliek, omaľovánky a farebné slimáčky pre prvákov a farebné motýliky pre deti z 2. triedy.

Deti, ktoré po prvýkrát vstúpili do materskej školy, to nemali v prvý deň ľahké - slzy, plač, odlúčenie od rodičov... No trvalo to iba chvíľku, lebo láskavé ruky pani učiteliek hneď hladili vlasy, utierali slzičky a hľadali teplé slová.

Kto sa stará o našu bezpečnosť?

V stredu 27. septembra 2011 navštívil materskú školu príslušník dopravnej polície poručík Glemba.

Jeho návšteva podporila okruh vzdelávania Školského vzdelávacieho programu na mesiac september – Kto sa o nás stará?

Deti ho očakávali s napätím a zatajeným dychom. Veď povolanie – policajt u nich vyvoláva predstavu rešpektovaného a obávaného.

Privítali ho pozdravom a tichom. No v priebehu niekoľkých minút sa atmosféra uvoľnila a rozprúdila sa živá debata. Deti zrazu zistili, že je to vlastne kamarát ktorý chce deťom porozprávať zaujímavé príhody, ale hlavne poradiť a objasniť jeho dôležitosť.

Dve ruky máme. Jednu pre otca, druhú mame.

V našej materskej škole si pri príležitosti Dňa otcov pripomenuli dôležitú úlohu otca v rodine pri výchove detí. Oslavovali po chlapsky. Nakládli ohník a všetci spoločne opekali: mamičky, ockovia, deti a tety učiteľky. Najväčšiu radosť mali deti, lebo boli všetci spolu. Múdry básnik to za deti vyjadril presnejšie: „...veď dve ruky máme, jednu pre otca, druhú mame.“

text: -dm-
foto: Petra Mišíková

ŠKOLSKÉ ZRKADIELKO

Moje letné prázdniny

V sobotu sme išli na dovolenku do Štúrova. Keď sme prišli do mesta, išli sme sa naobedovať a kúpiť si jedlo na jeden týždeň. Hneď na druhý deň sme išli na kúpalisko Vadaš. Boli tam tobogany a veľa bazénov. V jednom bazéne boli vlny a kúpali sa v nich ľudia, ktorí boli zvedaví, aké sú tie vlny silné. Na tretí deň sme išli na loď, ktorá sa plavila po Dunaji. Keď pršalo, išli sme do aquaparku v Maďarsku. Bolo tam veľmi krásne a teším sa na ďalšiu takú dovolenku.

Lenka Klocková, 3. ročník

Škola sa skončila a hurá ku moru chytat kraby na mólach a malé rybky, čo tam zabúdili. Zbalili sme si kufre a na druhý deň sme boli v Taliansku. Ubytovali sme sa a išli sme sa k moru kúpať a hrať sa na piesku s formičkami. Za mesiac sme išli do Benátok loďou po širom mori. Keď sme vystúpili z lode, bolo tam všetko na vode. Najprv som fotila, potom sme si kúpili masky. Vybrala som si ružovú. Pochodili sme celé Benátky a vrátili sme sa do apartmánu až po polnoci.

Chiara Krkošková, 3. ročník

Cez prázdniny som bola na dvoch krasokorčuľarských sústreďeniach v Trenčíne a Orlovej. Bola som aj u babky a dedka. Spolu s dedkom sme chytali žaby, mali sme ich asi pätnásť. Navštívila som aj taliansky cirкус Medráno. Páčil sa mi, lebo tam boli žirafy a slony. Kúpala som sa v Aquaparku, Liptovskom Jáne aj na Permone. Prázdniny sa mi veľmi páčili a už teraz sa teším na ďalšie.

Emilka Čurillová, 3. ročník

Najviac sa teším na tú časť letných prázdnin, čo som pri starkej. Starká býva v dedine Jalovec, malej dedine pod horami. Mám tam už veľa kamarátov. Nikdy sa nenudím. Radi sa bicyklujeme, hráme sa na skrývačky alebo sa chodíme kúpať do blízkej kade. Na dedine sa mi veľmi páči. Keď vyrastiem, chcel by som tam bývať. Už dnes sa teším na budúce leto.

Erik Matloň, 3. ročník

Na začiatku prázdnin som bola v tábore na Táloch. Veľmi som sa tešila. Do tábora som išla prvýkrát. Ja, Lucka, Monika a

Saša sme mali číslo izby 6. Naša vedúca sa volala Veronika. Robila nám zaujímavé programy. Chodili sme na kúpaliská a na túry, jazdili sme na koňoch a štvorkolkách. Každý večer sme mali diskotéky a súťaže o miss alebo opekačku. Týždeň nám ubehol ako voda. Ako milú spomienku sme dostali DVD s našimi fotkami.

Andrejka Ilanovská, 3. ročník

Cez prázdniny som bola v Brne pri otcovi a starých rodičoch. Prvý deň sme boli v meste. So strýkom som bola vo vodnom svete. Navštívila som aj Prahu a Pražský hrad, kde som videla hradnú stráž. O pár dní som sa vrátila do Liptovského Mikuláša. Bola som s mamičkou aj v kine, navštívili sme Oravský Podzámok. Prázdniny boli super.

Tereza Mernová, 3. ročník

Cez prázdniny som bola v českej ZOO Zlín. Cesta tam sa mi zdala veľmi dlhá, ale stálo to za to. Videli sme tam tulene, pelikány, tučniaky, tigre, levy, slony a iné zvieratá. Najviac sa mi páčili nosorožce a žirafy. Dobré som sa cítila pri slonoch, keď teta rozprávala o ich príchode do zoologickej záhrady. Sú tam tri mladé slonice: Kali, Zola a Ulu. V blízkosti slonov je ostrov lemurov Kata, sú to madagaskarské poloopice. Mohli sme ich sledovať z veľmi malej vzdialenosti. Postupne som prechádzala ďalej okolo kengúr. V tomto roku sa im narodilo 11 mláďat, z toho jeden biely albín. Už sme boli trochu unavení, tak sme sa zastavili v detskom parku. Bolo tam super a ďalej sa mi ani nechcelo. Čoskoro sa zoo zatvárala, tak sme museli ísť domov. Rodičia mi však sľúbili, že sa tam znovu vrátíme.

Natália Brziaková, 4. ročník

Tieto prázdniny boli super. Hneď na začiatku sme boli na dovolenke. Cestovali sme autami spolu so susedovcami. Páčilo sa mi pekné, čisté more. Po návrate som chodil do tábora, ktorý sa volal Športáčik. Najväčším zážitkom z prázdnin bolo pre mňa, keď som mohol pomáhať pri kopaní kanalizácie na našej ulici. Za odmenu ma previezli na UNC bagri aj tatere. S ujami som sa skamarátil a dodnes sa zdravíme.

Jakubko Piatka, 4. ročník

Kde bolo, tam bolo, začali jedny prázdniny. Konečne som nešla do školy. Na prázdniny som sa veľmi tešila, lebo ma čakala zábava. Hneď v júli som bola v štyroch táboroch. Vo všetkých bolo super. Chodili sme sa kúpať, na turistiku, išli sme do zoo v Bojniciach a Košiciach. Videli sme aj hrad Krásna hôrka. Po táboroch sme sa začali zabávať inak. Napríklad sme boli zaviezť moju sesternicu do tábora v Poráči a popritom sme blúdili. Cestou späť sme sa zastavili v kaštieli v Markušovciach. Páčila sa mi zbierka klávesových nástrojov. Mohli sme si vyskúšať hrať na jednom z nich. Nasledovalo schladenie v Dobšinskej ľadovej jaskyni. Mamina mi tam kúpila malý kamienok – amazonit. Nasledoval Poprad. Poprechádzali sme sa po námestí a aj najedli. Keď

Žiaci už chodia do školy

Slávnostným zhromaždením žiakov, rodičov a učiteľov sa začal školský rok 2011/2012 aj na Základnej škole Milana Rúfusa v Závažnej Porube. Školu bude navštevovať 51 žiakov. Nový školský rok prináša niekoľko novinek: anglický jazyk sa stáva povinným predmetom, viac pozornosti sa bude venovať pohybovej aktivite a telesná výchova sa bude známkovať. Podľa ministra školstva SR sa hodnotiť nebude len výkon žiakov, ale aj snaha a záujem.

text i foto: -dm-

• Čo prinesie nový šk. rok: žiakom, učiteľom rodičom

• Rodičia to prežívali naplno

• Na začiatku zneli aj verše i piesne v podaní žiakov školy

sme sa vracali, bola už tma. Sesternica a teta Stanka u nás prespali a na druhý deň sme sa šli kúpať do Dolného Kubína. Na konci prázdnin som bola na chate. Hneď v prvý deň sme boli na Malinom Brde a ešte sme sa boli kúpať. Tarzaniu som zažila dvakrát – prvý raz som sa veľmi bála. Najviac sa mi rátaťi obrovské gule na vode. Na moje super prázdniny budem ešte dlho spomínať.

Hanka Štrkolcová, 4. ročník

O „jednoduché až po koreňky vlasov“

(K nedožitým 83. narodeninám Milana Rúfusa)

Keď príde čas, a taký čas sa stane, máte to tu, Slováci, pekne nachystané...

(Pri čítaní zbierky „Jednoduchá až po koreňky vlasov“)

Do rúk mi prišiel zošit zápisníka zo začiatku prelomového roku 2000, keď zavítala ku mne Rúfusova knižička *Jednoduchá až po koreňky vlasov*. Rád by som sa s čitateľmi Porubských novín podelil o niektoré myšlienky, ktoré moje stretnutie s ňou vyvolalo.

Náhoda chcela, že som si v jeden a ten istý deň v košíckom Veritase túto knižičku kúpil, a doma ma v pošte čakala jej zásielka s venovaním: *Vierke a Julovi Rybákovcom na prahu magickej dvojky – Milan Rúfus. Február 2000*. Do knižky bol ešte vložený lístoček s textom:

P. S. Ďakujem za Medveckú.

*Inak – chrípkujeme, chrípkujeme
mier na svete budujeme
a niet ho ani pod olivami
ani pod borovicami*

Za motto zbierky si Rúfus zvolil slová z básne Borisa Pasternaka o „neslychannej“ – uňho o „neobyčajnej“ – prostote, o ktorej platí, že –

*Ne sotva nájde vďačných svedkov,
ťažko ju prijme ľudský tvor.
Potrebná mu je nadovšetko.
Však zložitost' – tú chápe skôr.*

To je prostota, ktorú v najčistejšej podobe stelesňujú anjeli – ako nám to Rúfus priamo prezradí v básni *Dcéčka*:

*Koruna ostane,
aj keď z nej spadlo lístie.*

Čo ostáva mne zo mňa?

*Cestička krivo rovná
a vrásky pred i za čelom?*

Ostáva mi to čisté.

*Prisahám pri kolíske –
žil som tu s anjelom.*

Prostota a čistota sú dve nerozlučné sestry. Jedna bez druhej nebyva. – To zato nás tak vášnivo púta zložitost', že nie sme čistí!

Čistý nie preto, že ušiel od špiny života, ale že kráča svetom so všetkým, čo k nemu patrí, a *zvnútra žiari*; a vďaka tejto žiare sa všetko vókol obracia k nemu svojou svetlou stránkou.

V básni *Môj vzorec* sa znova stretáme s oným anjelom – veď on je ten Ktosi, čo mu „*dvere otvoril objať sa so životom*“. A on je ten, od ktorého má slová:

*Ktosi mi slová posíla.
A práve také slová –
košielku z ramien anjela,
čo letel do domova.*

V závere básne *Trocheje* nájdeme znova svet, ktorý chápe skôr zložitost', hoci prostota mu je tak prepotrebná. – Ten svet,

čo je práve pre svoju zložitost' tak blízky katastrofe:

*Veď nie jeho vinou bližší katastrofe
ako jeho básni trvá tento svet.
A v ňom jeho trochej akáže je trofej?
Kvapka rosy – leda pre slávičiť smäd.*

Do tretice príde Anjel v závere básne *Na dlhej samote*:

*Tak žijem v sebe.
Dlhý veľký spánok
ma obchádza a krúži pod čelom.
A večné diéta príde každé ráno
a zobudí ma svojím pocelom.*

Rúfusov Anjel sa mi ztotožňuje s daimonom Daniila Andrejeva. – Daimon nehovorí, len ožiaruje – vyvolenému – svetlú stranu sveta. Tou žiarou daimona je láska.

Keď čítam báseň *Opeknela som...*, mám aj tu pred očami daimona; a vôbec by ma neprekvapilo, keby slová „*Opeknela som, lebo sa mu páčim*“, neboli Zuzankiným citátom.

+

Tragický rozpor medzi tým „nemnohým“, čo bolo iba mne dané, a tým „premnohým“, čo existuje okolo teba vo svete, a čo si robí nárok: buď aj ty takým, ako sme my!

*Kto vydlel to nemnoho,
čo bolo iba mojím,
z toho, čo ja som nemohol?*

Celú tragédiu môjho života pojal Rúfus do dvoch veršov a do dvanástich krátkych slov: *Čím som to bol a pre koho / tam, kde som nebol svojím?*

Na otázku *Kto ma mne kedy odhalí?* je prostá odpoveď: daimon, tvoj anjel! – Vďaka nemu môže byť aj tvoja prísaha čo deň to presvedčivejšia: *Vrátim sa pod pečatou.*

+

V definícii pravdy sa stretnú Rúfus s Vladimírom Solovjovom:

*Boh – to je Princíp.
Podoba
a tichá pravda vecí,
ktorá sa nedá vyluhat'
a nemôže byť inou.*

*Boh – to je naša výsluha.
A súčet našich činov.*

Solovjov: „Naozajstné uspokojenie môže poskytnúť len pravda, ktorá nemôže byť dnešná alebo zajtrajšia, lebo je večná. Ide však o to, že večná pravda, ako ju človek vnútorne prijíma, prerastá tie či oné časové formy svojho prejavu a pôsobenia. Pravda, očakávať celkom nové, neslýchané slovo, je detinskou ilúziou. Jediné slovo pravdy bolo vypovedané a iné počuť nebude, pretože iného niet a ani nemôže byť.“

Ak je svetlou stranou sveta Pravda, musí byť jeho tmavou stranou Lož. – A ak je pravdou Kristus, musí byť jeho odvrátenou stranou Antikristus. (Spomeňme si na Pavla Straussa: „*Antikristus je tu!*“)

+

Rúfusove *Pravoslávne pašie 1999!* – A v nich znova odvrátená strana: MY, LOŽ – a osvetlená strana: Kristus, Pravda: *Na odvrátenej strane Tvojich rán,*

*ukrižovaný sebou,
visí svet.
Svet zlého, zlému dokorán –
svet. Z jeho srdca ostal chorý vred,
čo mokrú lžou a krvou.*

Neodolal som, aby som Rúfusovi do listu neopísal nedávnu príhodu z pobytu v nemocnici, ktorú mi jeho *Pravoslávne pašie 1999* znova vybavili. – Čítal som český preklad životopisu Alexandra Solženicyna od D. B. Thomasa. (Výborné dielo, s prienikom do duše Solženicyna, aj Ruska. Nie náhodou ho písal básnik, prekladateľ ruskej poézie do angličtiny.)

Kdesi sa tam opisuje príhoda, ako Solženicyna prevážali z jedného tábora do druhého – preoblečeného za civila, v civilnom vlaku – a on ide tú dlhú cestu a počúva, čo si ľudia dookola rozprávajú, samé pletky, pletky, ako to už vo vlaku býva... Vtedy mi napadlo, či pravým poslaním Solženicyna bolo nie zobrazit' stalinské gulagy, ale – v kontraste s nimi – ten obrovský GULAG, ktorý predstavuje celý ostatný svet. Ten svet, čo „*Na odvrátenej strane Tvojich rán, / ukrižovaný sebou, / visí...*“

List som ukončil veršíkom:

Básnik mimo

*Koho sa to stalo vinou,
že jak svätý za dedinou
Rúfus zostal mimo, vedľa? –*

Doba všetku múdrosť zjedla...

+

Báseň *Trápenie bez kríza* je diagnózou otravného stavu tohto sveta. „Svet je chorý!“ – konstatuje Rúfus zhodne s Pavlom Straussom.

*Darí sa vojvodcom
a idú obchody.*

*A suka tragična potichu obchodí
glóbus, na ktorom nenájdeš už miesto,
čo by nebolo choré.*

Vyvstáva tragická otázka, nad ktorou si lámal hlavu aj Strauss, a vychádzalo mu, že nám zostáva len cesta veľkého utrpení:

*Čo urobí s tým Boh?
Či rozluskne svoj orech
tak, že ho neroztriešti?
Alebo, s bleskom v pásti
nakoniec pripustí
to, čo sa potom stane?*

Ako my vnímame básnikov tragický hlas ako hlas nejakého *nezáväzného prognostika*, ktorý sa môže myliť, a nie ako **Boží výstražný hlas!**

*A ľuďom pošle predposlednú nótu:
„Nemám dvoch synov na ukrižovanie.
Budete musieť sami na Golgotu.“*

Ako vysoko sa musí vyhnúť Slnko, aby si dalo rady s odchádzajúcou Zimou! – Tak vysoko sa musí vzhnúť Slnko Milosti, aby si dalo rady s touto smrteľne chorou odchádzajúcou civilizáciou. „*Mŕtva sláva sveta*“ – to je to pravé slovo:

*Darí sa obchodom.
A more ani vlnku
zadarmo nevydá do nevlúdneho leta.
A blázni vyjú
ako psy za úplnku*

do mŕtvej slávy sveta.

Áno: kríza civilizácie „homo sapiens“ vrcholí. A pečať na jej čelo udrhel básnik z tejto malej zeme pod Tatrami:

Homo sapiens...?

*Ty chceš byť Bohu správcom?
Ty, najdravejší z dravcov
a tvárou večne k nožu?*

*Ved' Ty aj slzu Božiu
premeníš na svoj pazúr.
Exkrementami moci
przníš Mu zem i azúr.*

*Ty že si majordómus?
Mlč – lož si s medom varil.
Prečo si sa a komu
tak veľmi nepodaril?*

*Ty ničí, ani vlastný,
a všetkých besov bráček.
Ty... prepáč tejto básni,
že kvôli tebe plače.*

+

Do jubilejného roku 2000 sme vstupovali s veľkým treskom-pleskom: ohňostroje, akých vari ešte na svete nebolo, zábavy od výmyslu sveta, samé mega-, mega-, mega-podujatia... Mohol by vzniknúť dojem, že človek – ľudstvo – je na vrchole svojho ROZKVVETU, je pánom sveta, všetko je v jeho rukách, stačí chcieť, a splní sa mu, čo si len zamane...

A v tom istom čase – vo veľkom tichu a pokore! – vstúpila medzi nás nová knižočka Milana Rúfusa *Jednoduchá až po korenie vlasov*. Vstúpila, aby nám na vrchole bujarej veselosti povedala, **ako je to s nami**; ako je to s tebou, dnešný človek, ako je to s tebou, dnešný svet...

Človek

*V útrobach zeme víťazí.
I v kozme.
Pod korytami riek.
A na dne morí.*

*A predsa
všetko sa lomí na tom,
kto sme.*

Sme Bytosti.

Alebo sme len tvory.

Post skriptum. Spomínaný zošit zápisníka z roku 2000 mi pripomenul, že sme v tie dni s Editou Kunakovou v Košickom rozhlasu nahrávali rozhovor o Rúfusovej „Jednoduché až po korenie vlasov“. (Vysielal sa na Regine 6. marca.)

Mladá Kunaková ma prekvapila, keď v rozhovore začala uvažovať presne o tom istom, ako nedávno aj ja: ako sa smečka kritikov vrhne na Rúfusa po jeho odchode. – Škoda, že som pritom nespomenul, že tá kritika sa bude maskovať veľmi „bohumilými“ motívmi: progresom, vývojom moderného umenia, komplikovanou situáciou moderného človeka a súbežne s tým komplikovanosťou jeho vnútorného sveta.... (Spomínam si pritom na polemiku V. V. Rozanova s Vladimírom Solovjovom.)

Ako čas ukázal, boli sme prorokmi...

Julo Rybák

Spomienka na začiatky Matice slovenskej v Závažnej Porube

Všetko sa každú chvíľu začína odznova, preto je potrebná pamäť jednotlivca i národa. Očakávajme každý deň s nádejou čo bude, s vedomím a pamäťou toho, čo tu už bolo. Pamätajme a rozvíjajme to dobré čo bolo, naši predkovia to zdá sa, vedeli. (Neznámy autor.)

Len pár týždňov a niekoľko dní ubehlo, čo sme si pripomenuli významné okružle výročie – 150 rokov konania Memorandového zhromaždenia v Turčianskom (Svätom) Martine. Četovala som na internete, prezerala som si Porubské noviny a dostala som sa k roku 2008, ku článku v ktorom je informácia, že zástupcovia obce Závažná Poruba v rámci konania osláv 160. výročia vyhlásenia Žiadostí slovenského národa položili veniec ku Pamätníku žiadostí slovenského národa.

Oslovili ma tieto správy natolko, že som sa v spomienkach vrátila do rodiska a spomienky ukladám do slov. V Závažnej Porube má matičný život bohatú tradíciu a že stavia na pevných základoch svojich predkov je obsiahnuté aj v písomných dokumentoch, aj v monografii Závažná Poruba.

Na strane 60 uvedenej monografie je uverejnené Plnomocenstvo pre Jozefa Bella na zastupovanie obce na Memorandovom zhromaždení. Podpísaný Ján Jurečka richtár a deväť členov obecného zastupiteľstva.

Ako potomok rodu Jurečkovcov a matičiarka začala som hľadať informácie o mojom prastarom otcovi – matičiarovi. Dostala som sa ku knihe Z prameňov národa, ktorú vydala Matica slovenská v roku 1988. Na pamiatku stodvadsiateho piateho výročia vzniku Memoranda slovenského národa z roku 1861, knihu zostavil Michal Eliáš. V prílohe k Zápisnici z Memorandového zhromaždenia je prezenčná listina, ktorú malo odvahu podpísať len okolo 190 z prítomných okolo päťtisíc účastníkov. Medzi nimi aj Ján Jurečka, richtár. Prečo sa nakoniec rozhodol zhromaždenia zúčastniť aj napriek povereniu, môžeme len uvažovať. Andrej Sládkovič v úvode Zápisnice podpísaných účastníkov oslovuje ako „veľactené mená“, čo sa pravdepodobne prenieslo aj do pomenovania Jána Jurečku, ktorého si v obci vážili ako „cteného muža“, matičiara. Spomienka na neho bola živá a niesla sa do generácie našich rodičov. Teta Agnetová mi hrdlo a vždy s usmievajúcimi očami túto historickú, mne rodom blízku osobnosť vždy pripomenuli. Jeho význam v politickom národnom živote a

občianskom postavení potvrdzuje aj kniha Dr. Michala Slávika: Slovenskí národovci do 30. októbra 1918, kde na strane 39 je uvedený aj Jurečka Ján (Záv. Poruba, richtár, matičiar). Dr. Michal Slávik v III. kapitole píše: „Tu uvádzam zo svojho obširnejšieho zoznamu len poprednejších národovcov, ktorí zomreli pred 30. októbróm 1918...“

Kedy bola založená pobočka Matice slovenskej v Závažnej Porube a či na Prvom zasadnutí Matice slovenskej v dňoch 3. a 4. augusta 1863 bol aj zástupca Závažnej Poruby, informácie nie sú. Výbor Matice slovenskej v Závažnej Porube sa môže pokúsiť to zistiť.

V júli t.r. bola som doma, v Porube. Ako zvyčajne išla som na cintorín a na situačnom pláne cintorína som hľadala meno Jána Jurečku, richtára, matičiara. Nenašla som ho. Pritom len niekoľko metrov ďalej je jeho hrob, ten železný kríž na miernom návrší, na pomedzí starého a nového cintorína, blízko hrobu barda slovenskej poézie, Milana Rúfusa. Pod tým železným nevšedným krížom sníva svoj sen náš najstarší významný, azda najvýznamnejší občan, Ján Jurečka, richtár, matičiar.

Ludmila Schwottová, rod. Jurečková

Prišlo leto...

Čas dovolení, prázdnin, pre starých rodičov milé návštevy vnúčat a starost' o ne.

Naša práca trvala aj v spojení s našou organizáciou a stretnutia v zabehnutých pondelokoch. Kto mohol, prišiel rád, pretože mu aspoň ušiel čas hlavne v tom umoknutom júli, pravdaže aj v slnečnom auguste. Organizovali sme rôzne akcie, zájazdy, brigády pri upratovaní klubu a pod.

V spolupráci s pani Magdou Mikulášovou, ale hlavne s jej nevestou pani Oľgou Mikulášovou z ČR sme zorganizovali výstavku paličkovanej čipky v mesiaci júli – v klube Jednoty dôchodcov. Zdá sa až nepochopiteľné, že dokáže s množstvom paličiek a nití na valčeku vyčariť priam ako kúzelníčka nádherné veci, ktoré potešia ako aj dušu človeku. Výstava bola spojená aj s predvádzaním a demonštrovaním. Pani Oľga svoje schopnosti a vedomosti odovzdáva uchádzačkam o toto umenie, vedie kurzy. Pracuje dokonca aj s deťmi, ktoré už zručne dokážu kúzať paličkami. Nebolo by od veci podobnú akciu zorganizovať opäť o rok.

18. augusta vyrazil autobus zo Závažnej Poruby so 43 seniormi do srdca Hanej Olomouca v Českej republike. Cieľom cesty bolo navštíviť a nabráť inšpirácie na výstavu FLÓRA Olomouc 2011.

Ludmila Štrkolcová, Jednota dôchodcov

MOJA POÉZIA

Katarína Devečková,
rod. Staroňová

Ako v starej izbe

Ako v starej izbe
je za našim domom
v horúce leta dni.
Voňavo a ticho,
teplo na duši.

Milosrdný chládok
prisadá si k stolu.
Na ňom obrus z ľanu.
Stredom vzorka tkaná.
Tá cestička domov,
vytkala ju mama.

Krčah s uchom odbitým
vonia spomienkami:
králik, klinček lepkavý,
zvonček – kúsok neba,
rástli vedľa seba
blízko za humnami.

Bosou nohou po tráve
ešte s kvapkou rosy
zbierali sme kyserád,
kým otec neskosi
trávu v riadky písané
do zelenej knihy.

A keď potom v ďalšie dni
ustála sa chvíľa,
sušili sme, hrabali,
na pamäti nebola
už robota iná.

Do šopa v plachtici
nosili sme seno.
Bože, ako voňalo!
Po zelinách, slnku,
po robote potu.

Máme na čo spomínať.
Iba času trochu
v horúce leta dni.
Ako v starej izbe
dobré je na duši.

+ + +

Básnička

Básnička-
životom barlička
podoprie chvíľu ťažkú.
Rada som, že ju mám,
že som ju dávno našla.
Ako k modlitbe
ku nej sa utiekam

Predišli nás do večnosti

*Tiško žila, tíško odišla,
skromná vo svojom živote,
veľká vo svojej láske a добрôte.*

V hlbokom zármutku oznamujeme, že nás dňa 29. júna 2011 v 78. roku života navždy opustila

Zuzana Medlová, rod. Jurčová

Posledná rozlúčka so zosnulou sa uskutočnila v piatok 1. júla 2011 o 15. 00 hod. v Dome smútku v Závažnej Porube.

Dcéra Vierka s manželom, vnučky Lenka a Petra, sestry s rodinami a ostatná smútiaca rodina ďakujú za všetky prejavy sústrasti, kvetinové dary a účasť na poslednej rozlúčke

+ + +

*Všetko sa pominie,
len stopy Tvojej statočnej práce,
lásky a obetavosti navždy ostanú...
Budeš žiť v spomienkach tých,
ktorí Ťa mali radi.*

V hlbokom zármutku oznamujeme všetkým príbuzným, priateľom a známym, že nás dňa 29. augusta v 81. roku života opustila naša drahá mama, stará mama, prastará mama, sestra, švagriná, krstná mama, strýnka a teta

Marta Valentová, rod. Piatková

Posledná rozlúčka sa uskutočnila vo štvrtok 1. septembra 2011 o 15. hod. v Dome smútku v Závažnej Porube.

Dcéry Alena a Jela s rodinami ďakujú všetkým, ktorí vyprevadili našu drahú mamu na poslednú cestu, prejavmi sústrasti a kvetinovými darmi pomohli zmierniť hlboký žal.

Pod klenbou detstva

*Pod klenbou detstva
vápnom vybielenej,
truhlica spomienok
utkaných do koberca básne.*

*Mamin mrežovník,
murársky ota riad,
na útržkoch novín pošta domova,
na vrecku z múky napísaná báseň.*

*Tri mená jednej lásky
na ceste života.
Zuzkin pamätníček,
jednoduchá, krásna prostota.*

*Túžbu moju slza nezmyje,
aj keď ma čier-na zem už prikryje,
do dialok odchádzam
v očiach s krásou hôr,
lásku svoju vkladám
do vyznania slov:
Liptov môj, ach Liptov môj...*

V hlbokom zármutku oznamujeme, že nás dňa 16. septembra 2011 v 68. roku života náhle opustil

Ján Staroň

Posledná rozlúčka s našim drahým zosnulým sa uskutočnila v utorok 20. septembra 2011 o 15. hod. v Dome smútku v Závažnej Porube.

Sestra Kvetka a neter Katka v žiali vyslovujú slová úprimného poďakovania za všetky prejavy sústrasti, kvetinové dary i účasť na poslednej rozlúčke.

+ + +

*Hoc umriem,
nezarastie stopa,
ľudia si so mnou v myslí
postoja,
ozvem sa v spomienkach
a do reči vpadnem kama-rátom pri práci a do snov
deťom, žene do stonu.*

V hlbokom zármutku oznamujeme všetkým príbuzným, priateľom a známym, že nás dňa 3. októbra 2011 v 75. roku života navždy opustil

Ľudovít Ilanovský

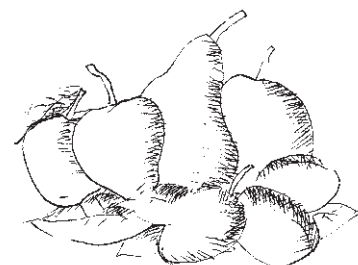
Pohreb sa uskutočnil vo štvrtok 6. októbra 2011 v Dome smútku v Závažnej Porube.

Smútiaca rodina ďakuje za kondolencie, kvetinové dary i účasť na poslednej rozlúčke s našim drahým zosnulým manželom, otcom, starým otcom, bratom, švagrom, krstným otcom, strýkom a ujom.

*Čisto v srdci,
pokora a bázeň.*

*Boli sme tam,
pod klenbou básnikovho detstva
počúvať štebot jeho básne.*

A bolo nám krásne.

Západné pobrežie Spojených štátov amerických

Krajina nekonečných zázrakov a splnených snov, to je vraj Amerika. Je možné, že patrí medzi deti šťastených, no keď som hneď po pristátí na letisku Johna F. Kennedyho v New Yorku našla na zemi päť eur, bolo mi jasné, že je to zem zasľúbená...

Naša cesta však v skutočnosti začala až na druhom brehu amerického kontinentu, v severo-západnom meste Seattle a pokračovala po pobreží, povestnou cestou č. 1 (US Highway 1), na juh až do mesta anjelov, Los Angeles, a odtiaľ do vnútrozemia smer Grand Canyon, Hoover Dam a Las Vegas. Sčítané podčiarknuté – dvadsaťjeden dní a dvadsať nocí, približne päťtisícpäťsto kilometrov, päť štátov (Washington, Oregon, Kalifornia, Arizona, Nevada), tritisíc fotografií a zážitkov na tri roky! Kde začať? Popísať tento zážitok celý a do detailu, vo svojej nahej podstate sa mi zrejme na pár riadkoch nepodarí. Na druhú stranu sa mi derie na jazyk to minimalistické: „Bolo to úžasné!“ Ako hollywoodsky film, kde máte istotu, že na konci vždy príde „Happy End“. Dych vyrážajúca príroda, pulzujúce mestá, skvelé jedlo a príjemní ľudia... Hneď by som šla späť! Preto nebudem popisovať jednotlivé miesta, ale to, čo ma najviac zaujalo. Ostatné nechám na fotografie – tie hovoria samé za seba.

• Národný park Valley of Fire (údolie ohňa), päťdesiat kilometrov severovýchodne od Las Vegas, Nevada.

Američania

Ťažko povedať, kto vlastne nesie toto označenie. Západné pobrežie je totiž plné Mexikáncov, Európanov, ktorí sa do USA prisťahovali v dobe najväčšej americkej slávy (v 40-tych a 50-tych rokoch) a Aziatov, ktorí obývajú najmä oblasť sedemnásmiliónovej konglomerácie Los Angeles. Nech ich stretnete kdekoľvek, sú milí, pozorní a dajú sa s Vami radi do reči. Ak ste ich zákazníkom, servilnosťou priam oplývajú. Neposobí to však nútené a vlezlo. Svoj prozákaznícky postoj jednoducho dotiahli do dokonalosti. Učtujú si za to však dýško „len“ 15 až 35 percent. Pôsobia taktiež veľmi pracovitým dojmom, čo je zrejme spôsobené iným sociálnym systémom, ktorý ich k celoživotnej práci núti. Ten však rezultuje aj do obrovských sociálnych rozdielov, ktoré sú najviac viditeľné v mestách ako San Francisco, Los Angeles a Las Vegas. Počty bezdomovcov sa tu v niektorých štvrtiach nedajú ani spočítať.

Infraštruktúra

Ubytovanie zoženiete kdekoľvek bez rezervácie aj v tej najväčšej sezóne. Veľmi obľúbené sú motely, ktoré sa však tým našim nepodobajú ani náhodou. Americké motely sú plnohodnotne vybavené, pekne upravené (samozrejme ako ktoré) a v podstate každých 35 kilometrov popri hlavných dopravných

• Priehrada Hoover v Nevade

ných spojnicach. Cenovo sa pohybujú od 40 do približne 150 dolárov za noc, pričom v cene nie sú raňajky (tie však v cene nie sú ani v hoteloch). Sieť diaľnic a ciest prvej triedy je pomerne bohatá a to aj v odľahlých častiach rozľahlých národných parkov. Na križovatkách v podstate akýchkoľvek dvoch ciest takmer vždy nájdete benzinovú pumpu, reštauráciu a obchod so suvenírmi a základnými potravinami. Je to prekvapujúce, keď si predstavíte rozlohu jednotlivých štátov a sieť kanalizácie a elektrických rozvodov, ktoré museli vybudovať, aby takéto „oázy uprostred púšte“ boli cestovateľom k dispozícii.

Strava

Strava a potraviny v Amerike sú samostatný pojem. Jedna porcia je obvykle ako naše dve. Sendvič pre nich znamená dvojcentimetrov (!) vrstvu šunky, oblohu a až potom chlieb. A ešte vám to posypú kopou hranoliek. Vďaka veľkému počtu obyvateľov z iných krajín si môžete v podstate v každom meste dopriať akúkoľvek svetovú kuchyňu. Populárne sú najmä mexická a ázijská (japonská, čínska a thajská). Tie európske sa často miešajú s miestnou americkou. Vďaka polohe pri pobreží je tu taktiež dostatok rýb a morských plodov. Cenové relácie sú rôznorodé, ale plnohodnotný obed (bez alkoholického drinku) začína niekde na 8 a končí približne na 28 dolároch. Za alkohol si priplatíte – pivo sa pohybuje okolo 7 dolárov. Výnimku predstavuje Las Vegas, kde je vďaka biznisu s hazardom všetko extrémne lacné – hotel za 35 dolárov, pivo za tri. A ozaj, liter benzínu stojí len 1 dolár.

Príroda

Na to chýbajú slová! Na to nestačia obrázky! Na to sa tam treba vrátiť!

Atrakcie a vyžitie

Za peniaze si kúpite naozaj všetko. Od pozorovania veľrýb, cez let vrtulníkom po Grand Canyon, či možnosť zahrať sa na bagristu v kráľovstve kasín, Las Vegas. To ale vlastne platí aj v Európe...

text i foto: Mgr. Karolína Brosková

• Crater Lake („jazero kráter“) v Oregone. Piate najhlbšie jazero USA s najčistejšou vodou na svete.

Olomouc – mesto flóry a histórie

Na jednom z našich pondelkových sedení v klube sme sa rozhodli, že po rokoch opäť navštívime výstavu Flora Olomouc.

Dňa 19.8.2011 v skorých ranných hodinách 43 seniorov zaujalo miesta v autobuse. Cesta do cieľa bola dosť dlhá. Dni letné, horúce a tak sme si radšej privstali. Úspešne sme dorazili do Olomouca. Naše prvé kroky viedli do areálu výstavniska. Po zorientovaní sa, navštívili sme skleníky, v ktorých trvalo pestujú kaktusy a iné rastliny trópov a subtropov. Pokračovali sme do ďalších pavilónov, kde vystavovali naaranžované rezané georgíny, gladioly, ovocie, zeleninu, tiež sadenice okrasných drevín. Celý jeden pavilón bol zameraný na liečivé rastliny – ich pestovanie, spracovanie a využitie. V areáli výstavniska nebola núdza o kúpu rôznych kvitnúcich i nekvitnúcich okrasných rastlín, hlúz, cibuliek i semiačok. Ceny predávaných rastlín neboli pre nás výhodné, ale ktorí si vybrali, niečo si domov priniesli.

• Flóra Olomouc 2011

Keďže Olomouc je veľmi pekné a starobylé mesto, nemohli sme vynechať obhliadku námestia s jeho historickými pamiatkami. Zaujal nás povestný olomoucký orloj z 15. storočia, ktorý je súčasťou fasády radnice. Pred ním sme sa všetci odfotili. Neprehliadnuteľným historickým objektom námestia je Morový stĺp zapísaný v zozname pamiatok UNESCO. Kostoly sú významnými pamiatkami. Nás zaujal najstarší chrám sv. Mórica. Je to najvýznamnejšia sakrálna stavba neskoršej gotiky na strednej a severnej Morave. Krásu kostola umocňujú vitrážne okná a organy. Veľký organ je špičkový a unikátny. Má päťmanuálový hrací stôl, 135 registrov, 10400 píšťal a zvukových centier. Patrí čo do kvality i veľkosti medzi najlepšie v Európe.

Za povšimnutie stáli vynovené fasády historických budov a ich krásna, bohatá kvetinová výzdoba v oknách. Mesto Olomouc ponúka návštevníkom veľa zaujímavostí, ale ich prehliadka si vyžaduje oveľa viac času, ako boli naše možnosti.

Obohatení novými zážitkami a peknými dojmami sme sa večer vrátili šťastne domov. Chceme poďakovať aj takýmto spôsobom nášmu šoférovi autobusu p. Stanislavovi Kuzmovi, ktorý vždy ochotne vyhovie našim požiadavkám. Tešíme sa na ďalšie spoločné akcie.

JDS v Záv. Porube

Peter Jurečka a Matej Beťko sú majstri Slovenska

Posádka Peter Jurečka – Matej Beťko na Renaulte Clio RS v triede 8. sa stali v tomto roku Majstrami Slovenska v rally. Trieda 8 sú autá s objemom motora do 2000 ccm bez výrazných úprav. V aute je bezpečnostný rám, hasiaci systém, odpojovač elektriny a športové sedačky so šesťbodovými bezpečnostnými pásmi. Atmosféru pretekov približujú ponúkané fotografie. Foto: Ing. Martin Jurečka. Viac: www.mgpracing.sk

Doladili súhru jazdca so spolujazdcom

Rally team MGP racing sídliaci v moto-károvej hale pri Závažnej Porube sa už druhú sezónu pravidelne zúčastňuje pretekov MSR v rally. V minulej sezóne obsadil Peter Jurečka 2. miesto v triede N3, 22. miesto absolútne a 12. miesto v zóne strednej Európy na vozidle Renault Clio RS. Počas sezóny vyskúšal troch spolujazdcov, aby v tejto sezóne už k nemu netrvalo sadol Matej Beťko.

Trieda N3, po novom trieda 8, sú autá s objemom motora do 2000 ccm bez výrazných úprav. V aute je bezpečnostný rám, hasiaci systém, odpojovač elektriny a športové sedačky so šesťbodovými bezpečnostnými pásmi. Na aute je upravená prevodovka so skráteným stálym prevodom a samosvorným diferenciálom, športové brzdy a drobné úpravy na motore. Všetky kvapaliny v aute sú vedené pancierovými hadicami, aby nedošlo počas jazdy k ich poškodeniu. Všetky úpravy na aute podliehajú prísny kritériám, ktoré sa pred každým pretekom kontrolujú. Cez zimnú prestávku sa urobili drobné vylepšenia na aute a doladila sa súhra jazdca so spolujazdcom.

Na sedadlo spolujazdca sa posadil Matej Beťko

Prvá súťaž sa konala začiatkom apríla v maďarskom Egri. Tam Petra Jurečka ešte navigoval maďarsky hovoriaci spolujazdec z Košíc Juraj Balla. Súťažilo sa dva dni na 450 km dlhej trati, z toho bolo 163 km rýchlostných skúšok. Po prvom dni patrila posádke Peter Jurečka – Juraj Balla 2. miesto v triede 8. V dobre rozbehnutom preteku ich pribrzilo uchytenie motora. Vo večernom servise sa podarilo všetko opraviť a pripraviť na nasledujúci súťažný deň. Od rána začali sťahovať stratu až bolo z toho napokon 1. miesto v triede 8 a 17. miesto absolútne.

• Zľava: Ing. Matej Beťko, Peter Jurečka

Nasledujúca súťaž sa konala už o tri týždne v Prešove. Tu sa už na sedadlo spolujazdca posadil Matej Beťko. Súťažilo sa jeden deň na 292 km dlhej trati z toho bolo 104 km rýchlostných skúšok. Hneď od úvodu sa usadili na 1. miesto v triede, ktoré si ustrážili až do konca. V absolútnom hodnotení sa prebojovali na pekné 12. miesto, hneď za Švéda Patrika Sandella jazdiaceho aj súťaže majstrovstiev sveta.

V poradí treťou súťažou bola koncom mája Rally Tríbeč, ktorá sa jazdila v Topoľčanoch a okolí. Posádku Peter Jurečka-Matej Beťko počas celej súťaže obchádzali technické problémy, a tak to dovedli opäť do víťazného konca v triede 8 a na 18. miesto absolútne. Za nimi zaostal aj Majster Slovenska v automobiloch do vrchu Martin Koiš na podstatne kvalitnejšom aute.

Na Rajd Rzeszowski v Poľsku sa stali Majstrami Slovenska

Ďalšou súťažou v kalendári majstrovstiev Slovenska bola v polovici júla Rally Lubeník. Jednodňová súťaž mala v itinerári 226 km z toho 90 km rýchlostných skúšok v okolí Revúcej. Tu vybojovali chalani opäť 1. miesto v triede 8 a 16. miesto absolútne. Bol to veľmi náročný pretek, pretože vďaka letnému slnku dosahovali teploty v kabíne auta vyše 60°C. Počas jazdy musia byť na aute zatvorené okná a kvôli hmotnosti je z auta klíma demonstovaná.

V poradí piatou súťažou bol Rajd Rzeszowski v Poľsku. Súťažilo sa počas dvoch dní na 430 km dlhej trati z toho 152 km boli rýchlostné skúšky. Na súťaž sa neprihlásil nikto zo Slovenska do našej triedy 8 a tak bolo isté, že sme sa stali predčasne majstrami Slovenska. Navyše by sme nemali s kým súťažiť, tak sme sa prihlásili do triedy 5. Je to taktiež trieda automobilov s obsahom motora do 2000 ccm, ale je tu povolené veľké množstvo

úprav. Tie sme nemali a tak sme si šli dobre zajazdiť a skúsiť sa porovnať s papierovo silnejšou konkurenciou. Nakoniec bolo z toho veľmi pekné 2. miesto v triede 5, 10. miesto absolútne v slovenskom hodnotení a 22. miesto absolútne.

Prvú priečku ubránime

Priebežne patrí posádke Peter Jurečka - Matej Beťko na Renaulte Clio RS 1. miesto v triede 8 a 10. miesto v absolútnom hodnotení Majstrovstiev Slovenska v rally. Čaká nás ešte záverečný pretek v Košiciach. Ten sa bude konať v polovici októbra a už dnes vieme, že to bude náročná dvojdňová súťaž. Chceme si na nej dobre zajazdiť a vychutnať si náš prvý titul. Budeme bojovať aj o body do súťaže teamov, v ktorej sme v spolupráci s Melico racing team na 1. mieste. Pred súťažou v Košiciach máme náskok 7 bodov na veľmi silný, v Košiciach domáci team, Styllex motorsport, za ktorý jazdí aj niekoľko násobný majster Slovenska Jozef Béreš. Budeme sa snažiť ubrániť prvú priečku zo všetkých síl.

Ing. Martin Jurečka
Predseda OZ MGP racing

Spomienka na hity z mladosti

Na prechádzke po Podbrezinách nás upútal plagát s programom Návraty Repete aj s obsadením účinkujúcich. Nám, seniorom, sa to pozdávalo a tešili sme sa na vystúpenie. Bolo 7.9.2011 v Dome kultúry v Lipt. Mikuláši. Z nášho kolektívu sa ho zúčastnilo 18 ľudí.

Program moderoval mladý Martin Jakubec. Väčšinu piesní spievali skôr narodení, ale nám dobre známi speváci a speváčky: Lýdia Volejníčková, Nora Bláhová, Zdeněk Sychra. Juhoslovanskými piesňami nás potešila Božena Verešová a z repertoáru Karola Duchoňa spieval Ján Hruška.

Viac ako dve a pol hodiny (bez prestávky) sme si spolu spievali a veľmi srdečne tleskali. Nálada bola výborná. Určite sme tu našli, čo sme očakávali. Na čas už minulý sme si spomínali cez piesne, ktoré tu zneli a boli hitmi v našej mladosti. Bolo to pekné a príjemné.

Ludmila Štrkolcová

•	1	•	•	2	3	4	5	6	7	8	9	•	10	11	12	13	•	14
15		I.	16									17 18					IV.	
19			II.															
20			21 22								23 24							
25						26 27				28 29						30 31		
32				33 34					35 36						37 38			
39				40 41				42 43		44 45								
	46 47						48 49					50 51						
52						53 54								55				56
57				58 59						60 61			62 63					
64				65 66					67 68									
69			70 71					72 73		74 75			76 77					
78				79 80								81 82						
	83 84						85 86						87 88					
89					90 91							92 93						
94				95 96					97 98									99
100				101 102						103 104					105 106			
107						108 109							110 111					
112				III.														
113					114				115				116					

TAJNIČKA

A JA MALÝ ŽIAČIK ZBOHOM
OSTÁVAJTE!

DOPLŇTE VINŠOVAČKU

- futbalový klub v Prahe i starogr. hist. mesto
- časť niečoho napr. túry, etapy
- urob
- oxid titaničitý ch.vz.
- sieťnica lek.
- patrí Ive
- stojí v rade a
- ŠPZ Kysuckého Nového Mesta
- abvolt
- obyvatelia v území Asuánu
- veľmi lenivá pejor.
- mužské meno
- ozn. polyet. fľaš
- reál. stvárnenie objektu, predmetov, dediny v histor. podaní
- síra, ch. zn.
- morský mäkkýš, zdrob.
- cudzokrajný dravý vták
- pohyblivý dopravník
- inic. tvorcu krížovky
- armádny prapor
- pohlavná láska
- opekala na masti
- ostrov Indonézie
- vulkán
- nakreslená čiara zast.
- druhá

- doba, obdobie
- metamorfovaná hornina
- zn. zákl. obj. miery
- označ. ruských lietadiel
- panák vyrobený zo snehu zdroj.
- kmeň v Ghane
- žila lek.
- časť vodov. potrubia
- cudzie žen. meno (seriál. hrdinka)
- francúzsky literát
- Slovenský jachtársky zväz
- rieka i mesto v Mexiku
- člen kočovného národa
- egyptský boh slnka
- Rhote Island
- 500 rímsky
- telo medicíns.
- pľuvance čes.
- poštová novin. služba
- mriežkovaná vyšívka
- smrtná vírusová choroba
- drobcí malými krokmi – dieťa
- kdekolvek
- cudzie ženské meno
- liečivá rastlinka
- vládcovia v Oriente
- veľké miestnosti, napr. v hradoch, zámkoch
- predmet použ. ženami pri účesoch
- slovko upozornenia
- zasiala semeno do zeme
- potrav. reťazec v Záv. Porube
- kaprovitá ryba
- babylonská bohyňa zeme i čínska droga
- odborový zväz
- uchýtila niečo k niečomu

- meno kocúra
- označ. polyamidových vlákien
- ruská rieka
- nákazl. choroba – príušnice
- slimák čes. i závitovka
- produkt včiel
- nádoba na smeti, nespisovne
- čínske ženské meno
- dám si ešte jednu kávy
- lekári liečiaci napr. kĺby, chrbticu ...
- kryptón ch. zn.
- uzavretý priestor pre zvieratá, vtáčky
- pascal zn.
- článkonožec
- Kveta v objatí Ivanov
- sever. mužské meno
- značka kozmetiky
- st. typ osobného auta, ruský typ
- citosl. udretia
- hra s dramatic. koncom
- 5000 rímsky
- spracovával ľan na kúdeľ
- ťažká práca na poli
- šibla, udrela, náreč.
- odišiel, skryl sa
- uprene pozeral
- kód eura
- tkanina
- vyjde zo zeme napr. rastlinka, náreč.
- nábytok z cudzokrajnej dreveniny
- značka kozmetiky
- tvrdo pracoval
- slovo používané pri stávke ?
- použ. označenie farby na vlasy
- egyptská bohyňa vojny
- papagájovitý vtáčik, rozšírený v domác. chove
- rébus – Nikolkin albatros
- známy vrch vo Vysokých Tatrách
- druh žaby
- mesto v Japonsku
- prvá rímska číslica
- or – rale
- tyč na priahanie zvierat náreč.
- označ. junióra
- vyhynulý peruánsky indián
- vzácny trojklonný nerast
- zdobe básn.
- aká náreč.
- spojovacia kovová súčiastka, mn. č.
- vajce po nemecky
- nuž
- súčasť cementu
- veľmi túžil
- International Olympic Committee
- z ohňa vyletujú sršiaci

- za I. tajn.: španielsky člen
za II. tajn.: gymnastický klub
za III. tajn.: dnešok
za IV. tajn.: ozn. polomeru

Pomôcky: AKITA, ČLENOVEC, OKE-NIT, RĚTINA, ROLLANDS, SKARN, TEM

Pozor! V krížovke nie sú dodržané dĺžne!

Správne znenie minulej tajničky:

- VIKTORIINE VODOPÁDY
- LIVINGSTONE D
- CHRISTIAN BARNARD
- ABEBE BIKILA

autor: Pavel Staroň

Autor plagátu: Iveta Beťková

ROK ŠPORTU

19.3.2011

Memoriál Milana Jurečku - preteky v zjazdovom lyžovaní

10.6.2011

Stolno-tenisový turnaj - účasť družstiev zo širšieho okolia

18.6.2011

- o 15:00 h: futbalový zápas: rozhodcovia opavského kraja - starí páni Z. Poruby
- od 15:00 h: Juniáles na chate Opalisko - predstavia sa gymnastky domáceho ŠK, tanečná skupina JESSY, fitneska, večer ohňová show.

1.7.2011

- o 16:00 h: vystúpenie domácich gymnastiek všetkých vekových kategórií

2.7.2011

- o 17:00 h: futbalový zápas: Závažná Poruba - Třinec (majstri ČR v hokeji)

3.7.2011

- o 10:00 h: 3 - hodinovka aerobiku v telocvični

23.7. - 24.7. 2011

- Porubská olympiáda - športový deň obce
- 17. ročník turnaja O pohár starostu obce Závažná Poruba - zrušené, zatopené ihrisko

6.8.2011

- celodenný volejbalový turnaj v plážovom volejbale

20.8.2011

- FOOTBALL PLAYCUP 2011 - Areál telesného pohybu Mateja Staroňa

24.8.2011

- o 17:00 h priateľské futbalové stretnutie: ŠK Z. Poruba - MFK Ružomberok - účastník 1. CORGOŇ LIGY

26.8.2011

- o 18:00 h volejbalový turnaj: „4 strany Poruby“ (Potoček, Lopatina, Brestová, Kopanice)

25.9.2011

- lesný beh Memoriál Štefana Kubovčíka
- pre neaktívnych „Bež ako vládzeš,

choď ako môžeš“ - bežecké popoludnie pre všetkých občanov

23.10.2011

- stolnotenisový turnaj pre všetkých Porubčanov

11.11.2011

- Slávnostná akadémia kultúrny dom - ocenenie zaslúžilých členov ŠK Závažná Poruba,
- slávnostná recepcia pre pozvaných hostí

K oslavám k 80. výročiu založenia organizovaného športu v obci Závažná Poruba vychádza publikácia.

Porubská olympiáda bola úspešná

• Olympionikom rozdal medaily starosta P. Baráni

Pondelok, 25. júl 2011 17:51

Olympijský oheň dohorel, hymna doznela, medaily boli rozdane. Porubská olympiáda ako ďalšia z akcií pripravovaná pri príležitosti 80. rokov organizovaného športu v obci sa skončila.

Počasia prialo a tak sa súťažilo v 4 hlavných disciplínach. V behu, v skoku, v hode, v preskokoch olympijských kruhov a v doplnkových disciplínach - preťahovanie lanom, skoky na švihadle, jazda na kolobežke. Športové nadšenie najmenších pritiahlo na športovú plochu aj dospelákov. Idea olympijských festivalov detí a mládeže, „Rýchlejšie, vyššie, silnejšie, čestne a v priateľstve“, sa naplnila. Veď šport vždy patril k Porubčanom a dúfam, že aj v budúcnosti bude. Ďakujem všetkým, ktorí pomohli pri organizovaní tejto akcie.

Za organizačný výbor, Iveta Beťková.

Stolný tenis do 18 rokov

Pri príležitosti 80. výročia organizovaného športu v obci Závažná Poruba sa uskutočnil v telocvični v Závažnej Porube stolnotenisový turnaj hráčov okresu Liptovský Mikuláš do 18 rokov.

Turnaja sa zúčastnili hráči zo športových klubov ŠK Závažná Poruba, TJ Družba Smrečany-Žiar, OSTK Jamník a ŠK Vitalit Liptovský Hrádok.

Na prvom mieste sa umiestnil Patrik Kováč z OSTK Jamník, druhé a tretie miesto patrilo domácim hráčom Richardovi Málikovi a Michalovi Agnetovi.

Na ďalších miestach skončili: 4. Jakub Hrdko (ŠK Z.Poruba), 5. Filip Kollárik (ŠK Vitalit), 6. Adam Trizna (TJ Družba), 7. Ján Hrdko (ŠK Z.Poruba), 8. Peter Záhradník (ŠK Vitalit), 9. Martin Janek, 10. Samuel Trizna (obaja TJ Družba). Bolo odohratých 45 zápasov a 157 setov, v ktorých predviedli mladí hráči stolný tenis veľmi dobrej úrovne.

Organizátor - stolnotenisový oddiel ŠK Závažná Poruba týmto ďakuje sponzorom turnaja:

- ITOCA - Mgr. Nora Gažová
- Cestné stavby s.r.o. Liptovský Mikuláš
- VITALIT s.r.o. Liptovský Hrádok
- Stredná odborná škola polytechnická Liptovský Mikuláš
- ZML PS Závažná Poruba
- Obecný úrad Závažná Poruba

text: Ján Kamien

Hrali sme s hokejovým majstrom ČR

Do rámca osláv 80. výročia organizovaného športu a telovýchovy v Závažnej Porube zapadlo aj futbalové stretnutie našich úspešných treťoligistov s majstrom českej hokejovej extraligy 2010/2011 HC Oceláři Třinec. Stretnutie sa uskutočnilo 2. júla 2011 za vytrvalého dažďa. Nepriateň počasie však výkony súperov nepoznamenala. Priateľský zápas sa odohral v športovom duchu a potvrdil, že futbal a hokej majú k sebe veľmi blízko. Nešlo tu o víťazstvo, ale o potešenie z mystiky športu.

Memoriál Štefana Kubovčíka sa vydaril

• Preteky sú vážna vec

• Nejde o rekordy

• Ocenenia pre víťazov sú pripravené

Lyžiarsky klub Opalisko a Obec Závažná Poruba usporiadali v nedeľu 25. septembra 2011 v Areáli telesného pohybu Mateja Staroňa 41. ročník memoriálu Štefana Kubovčíka. V priestore štartu sa zaprezentovalo 130 pretekárov všetkých vekových kategórií. Pretekárov a pretekárky povzbudzovala viac ako stovka priaznivcov športu. Počasie prialo, vládla vynikajúca pohoda, organizácia nemala chybu. Vydarené športové podujatie sa konalo pri príležitosti 80. výročia organizovaného športu v Závažnej Porube.

Kto bol Štefan Kubovčík?

Štefan Kubovčík pôsobil v Závažnej Porube ako učiteľ v rokoch 1936 – 1942. Bol to výborný futbalista, organizátor športových výletov: v zime na lyžiach, v lete tradičných gulášových výletov na Žiarci. V čase SNP sa pridal ku partizánom. Nemecké okupačné vojská počas trestnej výpravy do Demänovskej doliny vypustili bojových útočných psov a tie mu spôsobili smrteľné zranenia. Na jeho počesť a pamiatku sa v Závažnej Porube poriada lesný beh okolo Poludnice známy ako Memoriál Štefana Kubovčíka.

Nový tréner Áčka

• Tréner Peter Matko (1965)

Je zamestnancom Bytového podniku Liptovský Mikuláš, kde pracuje ako energetik. Od malička hrával za žiakov v Liptovskom Trnovci. V dorasteneckom veku prešiel do Liptovského Mikuláša a časť svojho futbalového života trávil aj v Závažnej Porube. Trénoval žiacke a dorastenecké kategórie v Liptovskom Mikuláši, taktiež bol asistentom hlavného trénera pri mužstve dospelých v Liptovskom Mikuláši. Funkciu hlavného trénera po prvýkrát zastáva v reprezentačnom mužstve Z. Poruby. Viac v budúcom vydaní.

Úspešné umiestnenie futbalistov Z. Poruby

ŠK Závažná Poruba skončil v sezóne 2010/2011 III. liga stred na piatom mieste za MFK Banská Bystrica, Kremničkou, Námestovom a Družstevníkom Liptovská Štiavnica. Kronika futbalového oddielu zaznamenala historický úspech porubského futbalu.

• **Horný rad zľava:** Milan Vyskoč, Miroslav Blašík, Miroslav Droppa, Tomáš Matko, Matúš Praštiak, Ľubomír Račko, Michal Olejár, Andrej Vretenár, Michal Repček, Branislav Hrča.

Dolný rad zľava: Martin Repček, Martin Budvesel, Jakub Čajka, Jozef Olejár - vedúci mužstva, Ing. Pavel Betko - predseda ŠK, Eduard Mydlíar - tréner, Ján Mlynček - manager ŠK, Matej Betko, Dušan Grieš, Marian Králik, chýbajú: Michal Bella, Jakub Oláh.

• **Horný rad zľava:** Vladimír Szabo - ved. družstva, Pavel Betko - predseda ŠK, Patrik Perašin, Daniel Košťál, Miroslav Droppa - tréner, Adam Vyšný, Eugen Vadovický, Dušan Grieš, Viliam Tomo, Vladimír Szabo, Likáš Buša, Andrej Sivák, Pavel Betko

Dolný rad zľava: Michal Goč, Daniel Filčák, Filip Janek, Matin Šimček, Michal Kuska, Patrik Adamčiak, Marek Herčut

Športovci si výročie uctili netradičným zápasom

Pri príležitosti osemdesiateho výročia založenia športového klubu si futbalisti zo Závažnej Poruby 24. augusta 2011 zmerali sily v priateľskom zápase s Corgoňligovým tímom MFK Ružomberok.

• Primátor mesta Ružomberok J. Pavlík (uprostred) prevzal Pamätnú plaketu Závažnej Poruby

• Závažná Poruba - Ružomberok - 0 : 4

FOOTBAL PLAYCUP 2011

• Mužstvo Suché Garníže získalo zemiakovú medailu

• Hralo sa naplno, niet pochýb

• Organizátori

• Vítaz prebral putovný pohár

• Vítaz turnaja Aqua Water Rescue

V Areáli telesného pohybu Mateja Staroňa v Závažnej Porube sa uskutočnil dňa 20. augusta 2011 v poradí už 2. ročník turnaja v malom futbale FOOTBAL PLAYCUP 2011, a to pri príležitosti 80. výročia založenia organizovaného športu v obci Závažná Poruba. Toto, nielen pre našu obec, jedinečné podujatie zorganizovali aktívni chalani Juraj Lešťan, Matej Mikuláš, Matúš Jurečka a Martin Staroň.

Turnaja sa zúčastnilo 10 súťažných družstiev zo širokého okolia. Hneď ráno prišli futbalovo naladení s chuťou vyhrať nový putovný pohár, ktorý bol pripravený pre víťaza alebo si odniesť aspoň medailu! Motivácia pre všetky družstvá bola teda rozhodne veľká...

Turnaj otvoril starosta obce Závažná Poruba pán Pavel Baráni a hneď potom sa začalo súťažiť v duchu fair play. Do finálového zápasu sa napokon prebojovali mužstvá Sangria a Aqua Water Rescue Team, ktorý napokon vzišiel z duelu víťazne. Na 3. mieste skončilo družstvo Oranjes Ružomberok a zemiakovú medailu si nakoniec odniesli Suché Garníže.

Po celý deň vládla dobrá atmosféra, nechýbalo občerstvenie, tombola, hudba, fajn ľudia a spokojnosť všetkých zúčastnených len podčiarkuje fakt, že sa už všetci tešíme na budúci ročník.

Text: Nikola Stankovianska

Podakovanie za úrodu

Prvá októbrová nedeľa patrí každým rokom v Múzeu liptovskej dediny v Pribyline tradičnému podakovaniu za úrodu. Pod tunajšie dožinky sa podpisuje nielen Liptovské múzeum, ale aj poľnohospodári a potravinári z celého regiónu. Na týchto slávnostiach nie raz účinkovala aj folklórna skupina Poludnica zo Závažnej Poruby.

Foto: archív: Múzeum liptovskej dediny Pribylina

JUNIÁLES

8. júna 2011 skončil tohoročný Juniáles, ktorý bol v Programe osláv k 80. výročiu založenia organizovaného športu v obci Závažná Poruba. Zároveň sa pri tejto príležitosti konal aj priateľský futbalový zápas. K večeru už „upršaný“, ale náladou veselý sa skončil úspešný Juniáles 2011, ktorý, ako organizátori dúfajú, nadviaže na tradíciu porubských majálesov. Prijemné prostredie areálu chaty Opalisko ožilo hudbou, nafukovacími atrakciami, na ktorých sa do chuti vyšantili tí najmenší. Spestrením podujatia bol aj sprievodný program, ktorý si pozrelo približne 400 návštevníkov.

Text: -ib-,
foto: -dm-, -mm-